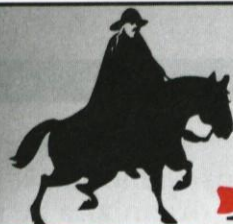

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjač

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

Letnik 3 - št. 9

Vinotok (oktober) 2001

IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1650 izvodov.

KNJIŽNICA DOMŽAL

LJUBLJANSKA

1230 DOMŽALE

Vrtec
na P
se gradi
s polno
paro ... malčki
še malo
počakajte

JESEN JE TU

Počitniški program Spoznavajmo svojo domovino se je iztekel. Dve poletji so se otroci potepali po naši domovini v organizacijski izvedbi uredništva Rokovnjača, sedaj, ko je izkazan interes otrok in staršev za tako dejavnost, pa bo vodenje teh aktivnosti v polnosti prevzelo Društvo prijateljev mladine. Program se bo izpopolnil in strokovno delo bo dalo dodatne možnosti za kvalitetno preživljanje prostega časa naših mladih.

Turistično društvo Brdo Lukovica na široko odpira vrata novim članom. Kar se da polno želi oživiti Rokovnjaški gozdiček, tudi zato, da nepridipravi ne bi delali škode na objektih, ki jih nameravajo obnoviti. Tudi nekaj igral nameravajo postaviti, tako da bo tam zanimivo tudi za najmlajše.

Čebelarji so postavili prvi čebelnjak. Do spomladi ga bodo opremili in takrat bo polno zaživel. Tudi Čebelarski center napreduje, kljub finančnim težavam. V naslednjem letu, ko bo odprt, bo skupaj z obnovljenim Rokovnjaškim gozdičkom ponudil prijeten prostor za sprostitve in počitek.

Priprave za izgradnjo kanalizacije v vaseh južno od avtoceste se nadaljujejo. V Krašnji pa bo kmalu že končana. V Rafolčah pa ni konca zapletom s služnostnimi pravici za potek glavnega voda. V Lukovici pa gre, kljub nekaterim zapletom, vse po načrtu. V Blagovici še ne vemo, kaj se v zvezi s kanalizacijo dogaja, vemo le, da bo glavni vod zajel tudi ta kraj.

Zadrževalnik Drtijiščica vse bolj dobiva končno podobo. Kakšna bo, pa investitor prepušča krajanom. Te predvsem skrbi, da ne bi postala le pribežališče za močvirske ptice in živali, saj pretok vode ne bo ravno prevelik.

Kraja kipov in svečnikov se nepridipravoma ni izplačala, saj so ju policisti hitro odkrili in sta za zapahi, kipci in svečniki pa v varnih rokah policije. Cerkev na Golčaju pa bo v bodoče verjetno dobila le kopije, saj bi bilo prenevarno izpostavljati tako vrednost iznajdljivosti tatov.

Občina se bori s finančnimi težavami, saj imamo premalo vplivnih moč v naši dolini, da bi prišli do sredstev, ki jih sicer država namenja gospodarsko šibkim občinam.

Uredništvo Rokovnjača je za 20 % povečalo svoje članstvo. Upam, da se bo vsaj za toliko dvignila tudi storilnost vsega uredniškega odbora. Nekateri dogodki v tej številki niso našli prostora, vendar upam, da bo v naslednji boljše.

V. G.

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj,
Iztok Obreza, Marta Lavrič,
Marijana Grošelj

Lektorica: Ivica Ogorevc

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik:
Vili Golob

Rokovnjač izhaja
v nakladi 1650 izvodov,
prejemajo ga vsa gospodinjstva
na dom.

Naslov: Lukovica 46
1225 Lukovica
www.Lukovica.si

Tisk: Kočevski tisk

Turistično olepševalno društvo Brdo – Lukovica ponovno organizira že tradicionalni

Lukov sejem

ki bo v soboto, 20. 10. 2001, od 8.00 ure do 16. ure.

Poleg sejemske ponudbe smo se letos odločili, da bomo organizirali tekmovanje v **največjem oz. najlepšem kmetijskem pridelku**,

zato vabimo vse, ki bi se tega tekmovanja udeležili, da se predhodno prijavijo pri g. Francetu Pavšku na telefon: 7235401 in nato v soboto, 20. 10. 2001, ob 7.00 uri v Kulturnem domu Lukovica.

Aktiv kmečkih žena bo pripravil razstavo in pokušino dobrot, ki jih znajo pripraviti. Možna tudi nabava ozimnice.

Vabljeni vsi, ki bi radi prodali izdelke na sejmu, se udeležili tekmovanja pri največjem ali najtežjem kmetijskem pridelku, predvsem pa vsi obiskovalci.

Veselim se srečanja z vami na LUKOVEM SEJMU V SOBOTO, 20. 10. 2001.

Vedno na dobri poti – 4x4 Rolling Club

Vas zamika, da bi z varnega asfalta zapeljali na brezpotje, v naravo? Vas je strah, da bi tam tudi ostali?

V soboto, 20. oktobra, vam bomo v peskokopu v Moravčah člani off road kluba 4x4 Rolling Club

pokazali, kaj zmorejo terenci,
predstavili dodatno opremo,
z blatom pa se boste lahko spopadli tudi sami.

Povabili vas bomo še na kakšen izlet po Sloveniji ali pa v tujino.
Predstavljamo se na spletni strani www.4x4rollingclub.com.

Naročili smo "čisto" sončno vreme in pripravili veliko zanimivega, vi pa si vzemite prosto soboto in se naučite nekaj "umazano" novega.

Prireditve je v okviru projekta Teden vseživljenjskega učenja, ki ga organizira Andragoški center Slovenije, in poteka od 15. do 21. oktobra po vsej Sloveniji.

Več informacij najdete na spletni strani www.acs.si/tvu.

Off road pozdrav,

4x4 Rolling Club

V KRAŠNJI BO PRVO OKTOBRSKO NEDELJO SPET DIŠALO PO TROJANSKIH KROFIH!

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA in glavni pokrovitelj GOSTINSKO PODJETJE TROJANE

vse ljubitelje teka in hoje v naravi vabita na

16. TEK in 8. POHOD ZA KROF.

Prireditve bo v nedeljo, 7. oktobra v Krašnji.

Pohodniki se boste na 9500 m dolgo progo lahko podali med 8. in 9. uro od Gasilskega doma v Krašnji. Štart 16. TEKA ZA KROF pa bo, kot vsako leto, ob 11. uri v središču vasi, s ciljem pri OŠ Krašnja.

Atleti v posameznih kategorijah bodo za najboljša tri mesta nagrajeni z medaljami, absolutna zmagovalka in zmagovalec pa bosta prejela pokal. Enako športno odličje bosta prejela tudi najstarejša udeleženka in udeleženec teka ter najmnogičnejša ekipa. Vsi atleti bodo za nastop prejeli posebne spominske obeske. Vsi udeleženci teka in pohoda pa tudi spominske naglavne trakove organizatorja in OKUSEN KROF GOSTINSKEGA PODJETJA TROJANE.

Vsi ljubitelji športne rekreacije v naravi prisrčno vabljeni v Krašnjo!!!

CERKEV SVETE NEŽE NA GOLČAJU REVNEJŠA ZA 6 KIPCEV

V četrtek, 20. septembra, je blagoviškega župnika, gospoda Vrtovška na Golčaju zopet pričakalo neprijetno presenečenje, le da škode tokrat ni utrpel spomenik borcem NOV, temveč cerkev sv. Neže, nad katero se niso znesli vandali, temveč, kot kaže, predrzni in preiščljivi tatovi.

Ko se je gospod župnik vračal z Limbarske gore, je pri stranskem vhodu v cerkev opazil, da je del oboka pri kljuki poškodovan, in ko je stopil k vratom, jih je seveda brez ključa lahko odprl, saj so vlomilci vrata odprli tako, da so odkrili del oboka, nato pa z orodjem odklenili vrata. Odnegli so vseh šest lani obnovljenih lesenih kipov s stranskih oltarjev sv. Neže in sv. Erazma – večina naj bi nastala okoli 1777, kip sv. Erazma pa naj bi bil še starejši, ter 5 prav tako obnovljenih svečnikov iz 19. stoletja. Vrednost ukradenih predmetov ocenjujejo na 40 milijonov tolarjev, kar kaže na to, da so vlomilci očitno natančno vedeli, kaj je treba odnesti.

Cerkev sv. Neže je bila v petek po vlomu videti precej prazno in žalostno, gospod Vrtovšek zaenkrat še ne ve, kako bodo zapolnili praznino na oltarjih. Predvsem upa, da se bodo vsi kipci vendarle vrnili na Golčaj, tako kot se je pred dobrimi petnajstimi leti kip sv. Neže potem, ko so ga nekaj mesecev prej odnesli

Oltarji so ostali prazni

OBČINA LUKOVICA IN OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV
VOJNE ZA SLOVENIJO

vabita na prireditev ob

10. OBLETNICI OSAMOSVOJITVE SLOVENIJE

in

10. OBLETNICI ODHODA ZADNJEGA VOJAKA IZ SLOVENIJE

in

10. OBLETNICI UČNEGA CENTRA LOKVANJ 55. Območnega štaba TO Domžale

v petek, 19. oktobra 2001, ob 17.00 uri,
na športnem igrišču v Podgori pri Zlatem Polju

Sodelujejo:

Slavnostni govornik: župan Anastazij Živko Burja
Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo
Častna enota Slovenske vojske
Udeleženci Lokvanja
Osnovna šola Janka Kersnika Brdo
Godba Lukovica
Športno društvo Zlato Polje

DRUŠTVO UPOKOJENCEV
LUKOVICA 46
1225 LUKOVICA

OBVESTILO

Obveščamo vse člane našega društva,
da bomo organizirali silvestrsko srečanje, 12. 12. 2001,
v gostilni FRFRAV v Krašcah pri Moravčah.

Prosimo, da najavite svojo udeležbo v naši pisarni,
in sicer vsak četrtek od 15.-17. ure, kjer boste dobili še vse
ostale informacije. Prosimo, da se čim prej prijavite,
mi pa bomo poskrbeli, da bo veselo.

Društvo upokojencev Lukovica

tatovi. Kljub temu dogodku se nadaljujejo tudi dela v cerkvi, tako bodo v teh tednih namestili nazaj tudi obnovljeni glavni oltar s pripadajočimi kipi. O varovanju cerkve je bilo izrečenih precej besed - že tudi pred zadnjim dogodkom in razmišljali so tudi o tem, da bi v cerkev namesto

originalov namestili posnetke, a so se skupaj s strokovnjaki Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Kranja odločili, da kipi sodijo v cerkev, saj bi v muzeju tudi originali izgubili svojo vrednost, cerkev pa svojo imenitnost in lepoto.

Maja

OBČINSKI PRAZNIK

Pravijo, da je praznovanje skrito v srcih. Proslava praznika Občine Lukovica je letos izžvenela prav tako. Namesto tradicionalnih recitacij, je bil na zanimiv način predstavljen turistični prospekt Črnega grabna. Zamisel in organizacija je bila tokrat v rokah gospoda Mateja Kotnika. Izvirnost in duhovitost, ki ju je vgradil v predstavo, pa je navdušila vse.

Začetni akordi so pripadali Godbi na pihala iz Lukovice. S tekstom pa so sodelovali člani turističnih društev in domače dramske skupine. Župan gospod Anastazij Živko Burja nas je na kratko spomnil na dogodke v preteklem in tem letu in nekatere načrte za prihodnost. Pozval nas je k večjemu sodelovanju, saj bodo le tako uspehi

Na odru je bila prava gostija

Ana Cerar je čestitala z risbico

večji. Zatem so se vrstila srečanja različnih predstavnikov društev, ki sooblikujejo življenjski in turistični utrip naše občine. Odr je postal nekakšno dobro domače gostišče, kjer smo izvedeli pravzaprav skoraj vse, kar opisuje naš turistični vodič. Za pestrost večera so poskrbeli še Leseni rogisti iz Kresnic, ki so na svojih, doma izdelanih glasbilih, izvedli kar nekaj zahtevnih skladb. Tako smo prvič lahko z našega odra slišali skupino glasbenikov, kakršne ni nikjer drugje v svetu.

Presenečenje pa je bila tudi do zadnjega kotička napolnjena dvorana kulturnega doma. Tokrat so naši ljudje le dokazali, da je občinski praznik tudi njihov. Zato tudi ni čudno, da se je srečanje, ki je sledilo prireditvi, zavleklo do zgodnjih ur. Če je to praznovanje napoved novega sodelovanja, skupnega dela in praznovanj, potem se Občini Lukovica obetajo boljši časi.

V. G.

Za praznik so zaigrali Leseni rogisti

SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKEGA SVETA

Občina Lukovica je za svoj praznik izbrala 4. september, rojstni dan našega rojaka, pisatelja, graščaka in notarja Janka Kersnika. Graščina Brdo je v preteklosti pomembno zaznamovala dolino Črnega grabna kot sedež sodnega okraja s temelji pravnega družbenega življenja, slovensko književnost pa obogatila z enkratnimi literarnimi osebami, izrisanimi po resničnih ljudeh naše bližnje okolice.

Letos smo praznovali četrtrič – dostojno in slovesno, kljub temu da ni bilo podelitve priznanj zaslužnim občanom, saj se le-ta podeljujejo vsako drugo leto. Praznovanje se je začelo v petek, 7. septembra, s slavnostno sejo občinskega sveta. Sejo je vodil župan g. Anastazij Živko Burja, skupaj s podžupanoma g. Janezom Hrovatom in g. Francem Cerarjem. Med povabljenimi gosti je bil tudi naš častni občan g. Niko Kralj, ki je ravno ta dan praznoval 81. rojstni dan, pozornost pa je vzbudila tudi učenka 2. razreda OŠ Janka Kersnika Brdo, Ana Cerar. Kot je povedala, si je že dolgo želela "od blizu spoznati" našega župana in mu podariti svojo izvirno risbico. No, tokrat se ji je izpolnila želja in je bila tako najmlajša udeleženka slavnostne seje.

Občinski praznik nas zavezuje, da se ozremo na prehojeno pot, da kritično in pošteno ocenimo naše delo in pogumno postavimo smernice nadaljnjega gospodarskega, socialnega in kulturnega razvoja. V luči novih razvojnih možnosti, na temeljih tradicije slovenstva in evropskega duha. S temi besedami je župan začel svoj slavnostni govor, v nadaljevanju pa poudaril glavne pridobitve v zadnjem letu in seveda tudi nerešene probleme, ki vselej dajejo grenek priokus. Pa vendar je ravno to gonilna sila, zaradi katere moramo vztrajati in si zadati nove cilje.

Zdravi in trdni temelji so pogoj vsega delovanja in našega obstoja, zato pomenijo prioriteto tudi pri izpolnjevanju nalog občinskega sveta. Zgraditev osnovne infrastrukture na območju celotne občine še vedno predstavlja najtežje breme, saj smo jo doslej zgradili v naslednjem obsegu: na področju komunikacije 98 %, pri cestnih povezavah 80 %, pri vodni oskrbi 35 %, na področju izgradnje kanalizacije pa le 30 %.

Črni graben spreminja svoj obraz in še ga bo spreminjal na zunaj, kakor tudi z novo kvaliteto življenja v novem tisočletju. Življenjski utrip dolini trenutno določa gradnja avtoceste, ki bo naslednje leto zgrajena do Kopolj. Kljub temu pa, žal, še vedno ni odpravljenih veliko črnih točk na G I-10, ki bi sicer morale biti sanirane že pred gradnjo avtoceste. Racionalna izraba nekoristnih obcestnih zemljišč in vzpodbujanje obrtnega in podjetniškega razvoja, pa tudi turizma, ki svoje zasnove dobiva tudi z gradnjo mokrega zadrževalnika Drtjščica, je naloga v naslednjih letih. Začela se je gradnja vrtca na Prevojah, kjer bo otroški živ-zav zaživel že v prihodnjem letu in tako razbremenil vse starše. Po najboljših močeh Občina skuša graditi tudi naše šolstvo, zdravstvo in ljubiteljsko kulturo. Ker se bliža obvezen začetek 9-letnega osnovnega šolanja v šolskem letu 2003/2004, bo potrebno zagotoviti dovolj prostorov v OŠ Janka Kersnika na Brdu in na obeh po-

družničnih šolah v Blagovici in v Krašnji. Ker živimo ob tako nevarni in prometni cesti, so življenja naših otrok vsak dan bolj ogrožena; da bi šolarji čim bolj varno hodili v šolo, Občina že več let zagotavlja njihove prevoze s kombiji in z avtobusom.

Letos bo obnovljen Kulturni dom v Šentvidu, kar bo po lanskoletni obnovi dvorane Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici druga največja pridobitev na kulturnem področju.

V Zdravstvenem domu v Lukovici zaključujejo zadnja dela 2. obnovitvene faze, ki jo občina financira skupaj z Zdravstvenim domom Domžale. Tako bodo naši občani odslej lažje obiskovali splošnega zdravnika in zobozdravnika, saj bodo posamezne ambulate (tudi obe otroški) ločene – del teh storitev bo zdaj tudi v prvem nadstropju. Pridobili bomo tudi izredno pomemben objekt za naše kraje, to je Čebelarški center Slovenije, ki bo pomenil za nas odprta vrata, tako za promocijo našega turizma, ki bo ob vseslovenskem

pomenu tega centra gotovo najpomembnejši, kot tudi za razvoj čebelarstva dejavnosti. Tukaj bo l. 2003 namreč potekal svetovni čebelarški kongres Apimondia. Poleg te pridobitve pa za nas pomeni korak naprej na področju razvoja turizma tudi novi Turistični vodnik Občine Lukovica, ki ga je skupaj s Turistično zvezo Občine Lukovica izdala Občina Lukovica. Pomeni svetlo točko popotnikom skozi našo dolino in zametek organiziranega dela na tem področju. Turistični zvezi in seveda vsem turističnim društvom želimo uspešno pot k promociji naših krajev.

Župan je sejo zaključil z zahvalo svetnikom in sodelavcem za vse, kar so dobrega izglasovali za občane in poudaril prednost naše male občine – pri odločanju o pomembnih nalogah so člani sveta vselej enotni, pri tem so strankarski in osebni interesi povsem v ozadju. To pa je velika prednost, saj nas skupna hotenja vselej povežejo. Kjer je volja, tam se najde pot.

Mojca S.

Dogodki v domačem kraju vedno privabijo častnega občana gospoda Nika Kralja

17. SEJA OBČINSKEGA SVETA

Na seji je bilo prisotnih 11 svetnikov, trije pa so bili opravičeno odsotni.

Soglasno so potrdili zapisnik prejšnje seje in tudi korespondenčne, na kateri so bile sprejete spremembe in dopolnila odloka o povprečni ceni stanovanj, povprečnih stroških urejanja stavbnih zemljišč, vrednosti stavbnega zemljišča in plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča v Občini Lukovica.

V naslednji točki je svet sprejel informacijo o uvajanju devetletne osnovne šole. Razlago je podala ravnateljica OŠ gospa Zdenka Pengal. Uvajanje devetletne šole se prične v šolskem letu 2003/04, ko bodo v prvi razred vstopili otroci, rojeni v letu 1997. Tako bo imela šola Brdo že v tem letu 2 učilnici premalo. Skupaj pa bo do polne uvedbe devetletke potrebno zgraditi pet učilnic na Brdu in dve v Blagovici. Prav tako je nujna izgradnja telovadnice v Blagovici. Krašnja šola pa je potrebna temeljite obnove. Gospod župan je opozoril na velike finančne obveznosti za Občino Lukovica, saj bi po sedanjih zakonodaji morala prispevati kar 80 % delež. To pa bi pomenilo zastoj pri vseh ostalih investicijah. Seveda se zakonskim obveznostim ni mogoče izogniti, vendar bo potrebno državi prikazati nesorazmerje, ki nastaja pri gospodarsko šibkih občinah, kakor je naša, saj bi s takim načinom financiranja močno zavrla ostali razvoj.

Pod točko 4 in 5 so svetniki obravnavali predlog Zavoda za varovanje naravne in kulturne dediščine Kranj o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena. Svetniki g. Barlič, g. Hrovat in g. Avbelj so ugotavljali, da je razglasitev spomenikov brez vednosti lastnikov vprašljiva, posebej še, ker gre pri tem tudi za vpis v zemljiško knjigo. Menili so, da bi morali pred tako razglasitvijo doseči dogovor z lastniki. Gospa Renata Pamić je pojasnila, da so vsi ti spomeniki in zgradbe že vključeni v seznam slovenske kulturne dediščine. Odločitve o uvrstitvi na seznam se ne delajo po mnenjih in željah lastnikov takih objektov, ampak po strokovni presoji. Pri pomenu posameznega objekta se upoštevajo kulturno-zgodovinske, arhitekturne in krajinske posebnosti. Odlok, ki naj bi ga sprejeli, pa je le osnova, ki omogoča vzdrževanje takega spomenika tudi v primeru, ko lastnik nima za to potrebnih sredstev. Gospa Damjana Pečnik je dodala, da po evropski zakonodaji lastniki takih objektov zanje ne plačujejo davkov in tako bo tudi pri nas. Kar pa se tiče poseganja v objekte, z razglasitvijo ne pride do nikakršnih sprememb, saj že sama uvrščenost na seznam kulturne dediščine ne dovoljuje razvrednotenja. Posegi, ki so nujni za bivalno ali gospodarsko dejavnost, s tem niso onemogočeni. Nasprotno! Interes ZVNKD je, da kulturni in zgodovinski spomeniki živijo naprej. Zato bi lastnik lahko pridobil pri adaptacijah in popravilih tudi sredstva države, v kolikor bi ohranjanje izglede zahtevalo

večja sredstva kot sicer. Nudena pa bo tudi strokovna pomoč.

Zatem je občinski svet sprejel sklep z osmimi glasovi za in tremi proti, da razglasi 35 objektov za kulturni spomenik lokalnega pomena. V to številko so zajeti spomeniki žrtvam vojn na tem območju, rojstne hiše pisateljev Frana Maslja Podlimbarskega, Josipa Podmiljšaka, Jakoba Zupana in Jovana Vesela Koseskega, cerkve sv. Neže na Golčaju, sv. Vida v Šentvidu, sv. Mohorja in Fortunata v Podzidku in sv. Luka v Spodnjih Praprečah, ki je predlagana za spomenik republiškega pomena, poštna postaja in mitnica v Lukovici, Smrkoljeva hiša - poštna postaja v Šentožboltu, na Učaku Balohova hiša s spominsko ploščo, Breška hiša v Imovici in Mahkotov kozolec - topolar v Spodnjih Kosezah.

Sprejeli so kandidate za okrajno volilno komisijo. Ker na dopisu republiške volilne komisije ni bilo številčne omejitve, so predlagali štiri kandidate, in sicer: Danila Kastelica, Marijo Juteršek, Marijo Vodušek in Matija Kvedra.

Na predlog uredniškega odbora Rokovnjaca so imenovali novega člana uredniškega odbora, gospoda Danila Kastelica.

V nadaljevanju so se svetniki pogovarjali o »kuricah« v Prevojah, mlekarški zadruzi, zadrževalniku Drtjščica in izgradnji vrtca. Direktor občinske uprave gospod Vinko Pirnat je svetnike obvestil o podpisu medobčinskega dogovora o vzpostavitvi in vzdrževanju poti kulturne dediščine ter o delu in aktivnostih občinske uprave.

V. G.

AVTOCENTER VADJUNEC d.o.o.

Trgovina in servis

Zg. Loke 23, 1223 Blagovica

Avtocenter Vadjunec d.o.o.

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil SUZUKI in SUBARU

Zgornje Loke 23

1223 Blagovica

Telefon 01 7234 158

Fax: 01 7234 560

GSM: 041 634 263

E-mail: z.vadjunec@siol.net

Internet domača stran: <http://www.avto-vadjunec.si>

Delovni čas

ponedeljek-petek

od 8h do 16h

sobota

od 8h do 12h

ČEBELARSKI CENTER SLOVENIJE NA BRDU PRI LUKOVICI

Med in Čebelarstva zveza Slovenije sta privabila ministra za kmetijstvo Franca Buta na ogled 'pridnih čebelic' v četrtek, 20. 9. 2001, na Brdu pri Lukovici, kjer so se zaključevala dela v bodočem čebelarstvu centru Slovenije (panjske končnice).

Mnogi se še spominjamo, kako so pred tridesetimi leti pričeli graditi ČCS na Brdu pri Lukovici. Takrat sem bil še osnovnošolec, ki je imel že nekaj izkušenj s točenjem medu, pripravljanjem satnic, srečanjem s čebelami ob reševanju matic, ki so pobegnile z rojem iz panja. To sem se naučil *Pri Toncu* v Šentvidu pri Lukovici. *Tončev* ata nam je rad pripovedoval o čebelah in čebeljih pridelkih ter o svetovno znani kranjski matici, ki je bila takrat po kakovosti na prvem mestu na svetu, saj so jo izvažali celo v Ameriko. Kje pa je danes njeno mesto?

S pridobitvijo kandidature za kongres svetovne čebelarstva organizacije »Apimondie leta 2003 v Ljubljani« in z novimi zakonskimi in tržnimi razmerami pri nas ter širitvijo nalog in programov ČZS pa je nastala potreba dograditve osrednjega

Visoki gostje na pogajanjih in usklajevanjih ČČ Slovenije

Čebelarški center

čebelarstva centra Slovenije na Brdu pri Lukovici. Tridesetletno propadanje je končno prekinilo vodstvo ČZS, ko je odločilo, da bo čebelarstvo center na Brdu pri Lukovici. V čebelarstvu centru Slovenije se bodo čebelarji izobraževali v teoretičnemu in praktičnemu delu. V centru bo mogoče kupiti spominke, literaturo, pripomočke za čebelarjenje in avdiovizualne pripomočke s področja čebelarstva. V program bodo uvrstili tudi apiterapevtsko dejavnost, kar bo omogočalo boljšo turistično ponudbo. V centru bo sedež ČZS in uredništva Slovenski čebelar. Prostor v centru bo namenjen tudi za profesionalne čebelarstvo službe: službe za opazovanje gozdnega medenja, službo za pospeševanje, veterinarsko-čebelarstvo službo, ki sodeluje s Kmetijskim inštitutom Slovenije, in raziskovalno postajo. Poglavitni motiv dograditve čebelarstva centra je vidnejša in večja

vloga slovenskih čebelarjev v slovenskem prostoru. Da bo center ekonomsko uspešno živel, so zanj velikega pomena spremljajoče dejavnosti in strokovno pristopno vodenje.

Čas za dokončanje objekta se nezadržno bliža, s tem pa tudi roki za izvedbo organizacije APIMONDIA 2003. Tukaj pa so nastale finančne težave z dogovorjenimi plačili Ministrstva za kmetijstvo, ki bi moralo sredstva nakazati že spomladi. Zato sta gradbeni odbor in predsedstvo ČZS s predsednikom Lojzetom Peterleto sklicala posvet z ministrom za kmetijstvo Francem Butom, na Brdu pri Lukovici. Tu so se hoteli sami prepričati o hitrosti in kakovosti gradnje. Franc But in člani ministrstva so si ogledali objekt ter pohvalili gradbeni odbor, predvsem pa čebelarje vseh čebelarstvenih društev s svojimi denarnimi prispevki, posebej pa še za delovne akcije, ki jih opravljajo ob

objektu. ČD Lukovica je bilo na ta dan ravno dežurno pri opravljanju prostovoljnega ročnega dela ob objektu in na njem. Pohvaljena je bila tudi Občina Lukovica, saj je zgradila kanalizacijsko povezavo in utrdila cesto do objekta, na kar je bil župan Anastazij Živko Burja zelo ponosen in ni skrival zadovoljstva.

Po končanem ogledu objekta ČCS na Brdu je župan povabil ministra, predstavnike gradbenega odbora in predsednika ČZS na pogovor v sejno sobo Občine Lukovica. Na delovnem sestanku je župan Anastazij najprej predstavil delo in dosežke občine. Gradbeni odbor in predsednik ČZS sta podrobno predstavila načrte izgradnje, finančne konstrukcije in poglede na nadaljnji razvoj gradnje ČCS na Brdu. Sledilo je triurno dogovarjanje o usklajevanju plačil. Minister je na koncu obljubil, da se bo plačilo delno izvedlo še letos, ostalo pa v začetku prihodnjega leta. Ker se naš župan rad pošali, je vprašal ministra Buta, če bodo sredstva prišla tudi v primeru, če on ne bi bil več minister. Minister But mu je odgovoril, da se bo osebno zavzel, da se s pogodbo v nadaljevanju uredijo dogovorjena plačila. Na vprašanje ministra, zakaj morajo čebelarji imeti »s.p.« oznako za svojo dejavnost, ko vendar nimajo zemlje niti statusa kmeta, medtem ko ribiči na morju nimajo svoje zemlje, a imajo status kmeta, in tako lahko opravljajo pridobitveno dejavnost. Minister je obljubil, da bo to vprašanje rešil s sprejetjem novega zakona o čebelarstvu, ki bo urejal tudi status čebelarjev.

Za konec naj omenim, da bo gradbeni odbor sam zbral polovico sredstev, katera bodo prispevali tudi slovenski čebelarji. Razšli so se z dobrimi občutki, da so utrlj boljše pot slovenskemu čebelarstvu.

Danilo Kastelic

SPREMEMBE NA TROJANAH

Izvedeli smo, da je Gostinsko podjetje Trojane odprodalo Garni hotel, pa tudi dva gostinska objekta, ki naj bi ju gradili ob avtocesti nasproti Lukovice sta pod vprašajem, zato sem se napotil h gospodu Gasiorju, direktorju podjetja, da mi pove nekaj več o tem.

Izvedel sem, da je Garni hotel prinašal prevelike izgube, zato so se odločili, da ga odprodajo. Na razpis sta se javila dva ponudnika. Pri odločanju je upravni odbor delniške družbe upošteval program in plačilno sposobnost ponudnikov. Predvsem zaradi programa, ki vsebuje povsem različno ponudbo, kakor jo ima Gostinsko podjetje Trojane, so se odločili za ponudnika iz Zagorja. Takoj je poravnal štiri petine kupnine, preostanek pa bo v pogodbenem roku, do katerega pa je naš delež vknjižen na nepremičnini. Gospod Gasior je prepričan, da so ravnali s skladu

z ravnanjem dobrega gospodarja. Z novim gospodarjem bodo Trojane le pridobile, je prepričan gospod direktor.

V zvezi z objekti v Lukovici pa je stanje tako. Leta 1996 je le Gostinsko podjetje Trojane v celoti izpolnjevalo pogoje razpisa. Pripravili so načrte. Prvotni pogoji pa so se sedaj s strani DARSa spremenili do te mere, da ni mogoče varno izvesti te investicije. Na začetku je bilo danih toliko obljub, da bi samo delne uresničitve navdušile vsakega investitorja. Vendar od obljub ni ostalo nič. Tako Gostinsko podjetje Trojane, kot tudi lokalna skupnost, nima nobenega vpliva več. Projekt je prepuščen gospodom iz DARSa na milost in nemilost. Dosegli so svoj namen. Cesta gre skozi dolino, njihove obveznosti pa se ne izvršujejo, ne do lokalne skupnosti ne do drugih investitorjev. Na tako podrejeno vlogo Gostinsko podjetje ne pristaja, zato razmišlja tudi o selitvi sedeža podjetja na drugo lokacijo. Imajo kar nekaj ponudb in v kolikor se odnos DARSa ne bo spremenil, bodo resno razmislili o njih.

Sicer pa je poslovanje uspešno in investicijska sposobnost zadostna, tudi za večje poslovne naložbe. Logično pa je, da bodo investirali tam, kjer bodo lahko ohranili svojo blagovno znamko, svoj sedanji program in mu nekatere novosti še dodali.

Napotil sem se še k novemu lastniku bivšega Garni hotela in izvedel za nekatere načrte.

Podjetje VITASAN, ki je odkupilo Garni hotel, načrtuje spremembe. Ukvarjajo se z zdravstvenim varstvom in imajo koncesijo v občini Zagorje. Delujejo samostojno kot družinsko podjetje. Upravitelj hotela je gospod Igor Grošelj, ki je ekonomist. Za nakup so se odločili, ker je hotel na zelo lepem kraju. Nameravajo ga preurediti, tako da bodo poleg bivalnih

možnosti ponudili tudi zdravstvene in terapevtske usluge. Predvsem želijo izkoristiti naravne danosti. Pri svojem terapevtskem delu pa bodo temeljili na hidroterapijah in akupunkturi. Nosilci dejavnosti obvladajo splošno medicino, zobozdravstvo, pediatrijo, akupunkturo in fizioterapijo. Vendar ne bodo vse dejavnosti v tem hotelu. Seveda pa bodo preverili tudi možnost za kompletno dejavnost na tem prostoru. Hotel bodo v petih letih prenovili do te stopnje, da bodo lahko ponudili vse naštetu. Polno penzijsko ponudbo pa bodo predvidoma nudili že do novega leta. Svojo dejavnost bodo poskušali povezati tudi z okolsko ponudbo. Trenutno pa nudijo poleg pijače narezke, tople sendviče, sadne kupe, sladoled... Polni penzion pa lahko nudijo že sedaj v sodelovanju z Gostinskimi podjetjem Trojane.

V. G.

AVTOCESTA SE NAM BLIŽA

Zemlja je prekrila prostor kjer je stala hiša, od delavnice je ostala le še gomila zidovja

Pred kratkim smo bili priče odprtju avtocestne trase tik do obrobja naše občine v Krtini. Seveda pa se od tod gradnja hitro širi proti Štajerski po osrčju doline Črnega grabna, kar pa bistveno spreminja dosedanje okolico.

Rušenju dveh lepih objektov se ni mogla izogniti tudi vas Vrba pri Šentvidu, kjer so gradbeni stroji v kratkem času dobesedno zmleli in zravnali z zemljo stanovanjsko hišo in delavnico, last Jožeta Cerarja. Avtocesta neusmiljeno požira polja, travnike, hiše, gozdove. Svojo naravno podobo izgublja tudi Krtinski hrib, katerega bo avtocesta dobesedno prepolovila, s tem pa tisto redko še živoč divjad v njem popolnoma ukleščila v medcestni koridor, saj ga tesno obdaja kar s treh strani. Pa kaj hočemo! Primorani smo si zatisniti oči in za boljši cestni jutri še naprej nemo spremljati, kako človek neusmiljeno posega v neokrnjeni prostor, ki nam ga je podarila narava.

T. Habjanič

JAVNI POZIV KMETOM ZA SOFINANCIRANJE UREJANJA IN VZDRŽEVANJA PAŠNIKOV IZ OBČINSKEGA PRORAČUNA ZA LETO 2001

I. Predmet javnega poziva je dodelitev subvencij za urejanje kmetijskih zemljišč na območju Občine Lukovica v letu 2001 za naslednje namene:

Razvoj pašništva – graditev in pregraditev na pašne čredinke s stalno električno ograjo ter vzdrževanje obstoječih pašnikov s fiksno ograjo

II. Skupni znesek sredstev, namenjenih za subvencije, je iz postavke 4102-171303-razvoj pašništva je 1.800.000,00 SIT

III. Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati upravičenci za dodelitev subvencij

Upravičenci do subvencij so:

- fizične osebe – kmetje, ki opravljajo kmetijsko dejavnost,
- s slovenskim državljanstvom,
- s stalnim prebivališčem v občini Lukovica,
- ki imajo obdelovalne površine na območju občine Lukovica.

Za dodelitev subvencij za urejanje pašnikov morajo upravičenci izpolnjevati še pogoj, da je pašna površina, na kateri se ureja pašnik, minimalno 1 ha.

IV. Pogoji, pod katerimi se dodeljujejo subvencije

Subvencije se dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev v višini:

- a) do 30.000 SIT/ha za izgradnjo novih pašnikov s fiksno ograjo

b) do 5.000 SIT/ha za vzdrževanje obstoječih pašnikov s fiksno ograjo

Strokovna komisija bo določila višino subvencije glede na razpoložljiva sredstva in število vlog.

V. Rok, do katerega morajo biti porabljena dodeljena sredstva

Dodeljena sredstva morajo biti porabljena do 20. decembra 2001.

VI. Vloga za dodelitev subvencij in dokumentacija, ki mora biti priložena vlogi

Vloga za dodelitev subvencij se pripravi na obrazcu subvencije. K vlogi je potrebno priložiti:

- kopijo subvencijske vloge Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za leto 2001 obrazec A, C, D,
- načrt pašnika s tehničnimi rešitvami na mapni kopiji v merilu 1:2880, s popisom del in materiala in predračunsko vrednostjo del po posameznih fazah, ki ga je izdelala kmetijsko svetovalna služba Lukovica.

• pogodbo o dolgoročnem zakupu za najmanj 10 let, če se programi urejanja pašnikov izvajajo na zakupljenih površinah.

VII. Rok za predložitev vlog in način njihove oddaje

Predlagatelji vložijo vloge za pridobitev subvencij z vsemi potrebnimi doka-

zili najkasneje do 30. oktobra 2001, na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica

Predložena vloga mora biti v zapечатnem ovitku, ovitek pa mora biti opremljen z naslovom predlagatelja vloge in označen z »Ne odpiraj – vloga pašnik«.

Fizična oseba ali več oseb ima lahko svojega ali skupnega pooblaščenca za vlaganje vlog.

VIII. Datum odpiranja vlog

Odpiranje vlog bo strokovna komisija opravila v sredo, 7. novembra 2001. Odpiranje vlog ne bo javno.

IX. Kraj, čas in oseba, pri kateri zainteresirani lahko dvignejo razpisno dokumentacijo

Zainteresirani lahko dvignejo razpisni obrazec za subvencijo v tajništvu Občine Lukovica ali v pisarni Kmetijsko svetovalne službe (g. Tomaž Močnik udia) vse v Lukovici 46, v času uradnih ur.

X. Upravičenci bodo obveščeni o dodelitvi subvencij najpozneje v 30 dneh od dneva odpiranja vlog.

Občina Lukovica

Odbor za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem

MALO JE ČISTIH KMETOV

Čeravno v naši občini prevladuje kmetijsko zemljišče, pa neravni teren, nespodbudna kmetijska politika in neurejenost trga, le redkim dopuščajo preživetje zgolj s kmetijsko dejavnostjo. Pa vendar nekateri še vztrajajo. Odločil sem se, da vam jih predstavim. Tokrat sem obiskal Viktorja Matjana v Podmilju.

Pravzaprav bi moral reči na Podmilju, saj Matjanova domačija stoji pod vrhom strmega hriba, do katerega pelje zelo slaba cesta. Ravnine je na posestvu le toliko, kolikor je je podprte s škarpami. Pa vendar gospod Viktor Matjan uspešno kmetuje, kolikor je v danih razmerah pač mogoče. Predvsem se ukvarja s proizvodnjo mleka. Na strmih travnikih paša ni mogoča, spravilo sena pa je pretežno ročno. Malo je površin, kjer lahko kosi s kosilnico. V novem gospodarskem poslopu je hlev, v katerem ni prostega priveza. Krave, simentalke in frizijke, so dobro oskrbovane in dajejo okoli 200 litrov mleka. Sam ga vozi v dolino. Njivskih površin je le za zelenjavo, saj posestvo obdajajo gozdovi in divjad bi hitro uničila vsak pridelek, ki ne bi bil ograjen. Pa tudi strmina ne bi omogočala strojne obdelave. Dodaten vir zaslužka so drva, ki jih pripravlja v svojem gozdu. Najstrmejši del mu popase mali trop koz. Na ta način preprečuje zaraščanje. 1998. leta mu je neurje uničilo vodovod. Občina Lukovica je pri obnovi prispevala tretjino sredstev iz naslova odprave posledic neurja. Za delo na kmetiji sta sama z materjo. Občasno mu pomagajo tudi nečaki. Trdo je življenje na Marjanovi kmetiji in tak mora

biti tudi gospodar, pa vendar se občutljivo odzove vsaki od svojih živali. Viktor ali tudi Viki kakor ga običajno kličejo znanci, pa je tudi predsednik domžalske izpostave kmetijske gozdarske zbornice. Zato sem ga povprašal, kaj misli o kmetijski politiki v naši občini.

»Predvsem mislim, da na današnjo kmetijsko politiko še vedno vpliva vzgoja iz preteklega režima. Današnji politiki še vedno vidijo v kmetih le lastnika zemlje, ne opazijo pa njegovega truda in naporov, da to zemljo obdeluje, da proizvaja živilske osnove, pri katerih proizvodnja in prodajna veriga služi veliko več, in to z neprimerno manj dela. Prav

bi bilo, da bi se vsaj odgovorni zavedli, da je prav vsa industrija zrasla iz kmečkega dela. Pa saj ne pričakujemo, da bi se to kdaj povrnilo. Le naše delo naj bi dobilo ceno, ki jo zasluži. Prav bi bilo, da bi na primer postavili manjši obrat za proizvodnjo sira, tako da nam ne bi bilo potrebno prodajati samo mleko, ampak bi s takim trajnejšim izdelkom lahko dosegali višjo ceno našega dela.

Prispevek za spremenbo namembnosti kmetijskega zemljišča bi morali nameniti za takšne naložbe. Koliko je tega prispevka, nikoli ne izvemo, niti na Kmetijsko gospodarski zbornici, čeravno smo upravičeni do tega podatka. V naši občini se menda ta prispevek vloga v izgradnjo komunalne infrastrukture. Razlaga se, da ta koristi vsem kmetom. Že res, vendar je to vseeno komunalna in ne kmetijska dejavnost, za kar je ta prispevek namenjen. Intenzivna proizvodnja na kmetijah, kjer je to mogoče, že prinese boljši zaslužek, vendar se v svetu vse bolj opušča, saj so taki pridelki vse bolj zdravstveno vprašljivi. Intenzivno pridelava hrana vse bolj postaja hrana revnejših ljudi. Zato bi bilo nujno, da država in občina bolj podpre tiste kmete, ki se trudimo pridelati zdravo hrano.

Neprestano delo, brez pravega počitka, kaj šele dopusta, zaznamuje vsakega človeka. Tudi mlademu gospodarju Matjanove domačije je že zarisalo svoje sledove. Težko je razumeti razvajenemu dolincu napore, ki jih vloga v obstoj in razvoj svoje kmetije. Pa vendar vztraja.

V. G.

DAN ODPRTIH VRAT V SADOVNJAKU NA BRDU

V okviru Kmetijskega inštituta Slovenije je oddelek za sadjarstvo in vinogradništvo sedmega in osmega septembra letošnjega leta pripravil zanimiv ogled sadovnjaka na Brdu, razdeljenega na prodajni in introdukcijski del. Dan odprtih vrat je bil namenjen vsakomur, ki je želel kaj več izvedeti o predstavitvi jabolčnih sort, o delu v sadovnjaku, poteku proizvodnje in številnih vprašanjih, na katera so strokovnjaki radi odgovorili. Ideja o dnevu odprtih vrat se je tokrat prvič uresničila, je povedal gospod Roman Mavec, vodja Poskusno proizvodnega sadovnjaka Brdo, čeprav so v preteklosti pogosto potekali razni strokovni ogledi v sadovnjaku.

Ta dan je bil nekaj posebnega. Gostitelji so sprejeli številne obiskovalce s pristrčnim kulturnim programom, ki so ga popestrili učenci OŠ Janka Kersnika z Brda. Na dan odprtih vrat so prišli številni obiskovalci, med njimi tudi strokovnjaki Biotehniške fakultete v Ljubljani, Kmetijskega zavoda v Ljubljani in drugi. Prišli so tudi ljudje, ki bolj malo vedo o sadjarstvu, zato so znanje s tega področja lahko strokovno obogatili na strokovnih ogledih po sedemnajst hektarskem nasadu jablan in hrušk, jagodičja, ribeza, malin, kosmulj in še česa. Od tega nasad jablan pokriva štirinajst hektarjev površine in zajema petindvajset različnih sort. Najstarejši del nasada je iz leta 1982, najmlajši pa iz leta 1998.

Gospod Slavko Gliha, direktor Kmetijskega inštituta, je v okviru kulturnega programa podal nekaj informacij o delovanju samega inštituta, ki pri svojih raziskavah potrebuje poskusna polja v različnih krajih Slovenije in seveda tudi na Brdu. V tem sadovnjaku se gojijo sorte jablan, ki so relativno odporne na škrlup oziroma plesen in pri katerih škropljenje ni tako intenzivno, saj za kakovosten pridelek zadošča že minimalno število škropljenj. Naslednja vrsta so jabolane, ki so na jabolane bolezni dokaj občutljive in za kakovosten pridelek zahtevajo redno in večkratno škropljenje. Tretji sklop je v bistvu del drugega, saj gre prav tako za občutljive sorte, vendar so bili v njem zastopani mutanti (različki) nekaterih gospodarsko pomembnih sort. Zanimivo je, da se na Brdu gojijo tudi novejša občutljiva sorte, ki prihajajo iz različnih predelov sveta (Anglije, Francije, Švice, Kanade, ZDA, Nizozemske, Avstralije in Češke). Gospod Gliha je poudaril bistvo sodelovanja z ljudmi povsod tam, kjer so njihova poskusna polja. Po njegovem morajo biti vrata v sadovnjaku Brdo za ogled in iskanje različnih informacij odprta čim večkrat v letu.

Veliko pohvalnih besed o dobrem sodelovanju s Kmetijskim inštitutom je izrekel tudi lukoviški župan gospod Živko Burja. Njegovo mnenje, da se naš kraj lahko ponaša s tako pestro naravo v tako pomembnem kulturno zgodovinskem okolišju, je bilo zelo pozitivno.

Za obiskovalce je bila zelo zanimiva ocenjevalna pokušnja jabolok in jabolčnega zavitka, ki je bil tako dober, da so nekateri nanj čakali kar večkrat v vrsti. Pokušnja je bila kar zastoj, prav tako pokušnja medu in medenjakov, ki so jo pripravili zvesti člani Čebelarskega društva Lukovica. Njihov

Takole so se na prireditvi zbrali številni obiskovalci. V ospredju (z leve proti desni) so direktor Kmetijskega inštituta gospod Slavko Gliha, župan gospod Živko Burja, ravnateljica OŠ Janka Kersnika gospa Zdenka Pengal in župnik z Brda gospod Andrej Svete

predsednik, gospod Albin Zajc, je delovanje društva tudi podrobno predstavil v okviru programa in zlasti poudaril velik pomen medsebojnega sodelovanja s Kmetijskim inštitutom, ki narekuje intenzivnost in pogostost škropljenja, kajti zmerna in naravi prijazna uporaba škropiva brez kemije je izjemnega pomena za obstoj čebeljih družin. Sadovnjak se mora tako orientirati na naravo in upoštevati naravno ravnotežje.

Predstavili so se tudi predstavniki Turistično olepševalnega društva Lukovica. Njihov predsednik, gospod Franci Pavšek, je predstavil njihovo delovanje in pomen sodelovanja s sadovnjakom. Najbolj so obiskovalce razveselili z izvrstno pripravljenim golažem, ki so ga skuhal kar na kraju dogajanja rokovnjači lukoviškega turističnega društva.

Radovedni obiskovalci smo se lahko razdelili po skupinah in spoznavali sadovnjak tudi po njegovi strokovni plati. Prijazni voditelji, Boštjan Godec, Vesna Lokar in Barbara Ambrožič so radi odgovarjali na številna vprašanja. Obiskovalcem pa so pojasnili tudi strokovni opis različnih sort, način križanja, odpornosti proti različnim boleznim, predstavili sorte po času cvetenja in zorenja in skladiščenje jabolok. O klasični pridelavi jabolok pa so obiskovalcem govorili Roman Mavec, Roman Klopčič, Rudi Voglar, Darinka Koron in dr. Matej Stopar.

Na dan odprtih vrat je bila povabljen tudi sadna kraljica Slovenije, ki je v okviru Kmetijskega inštituta iz Ljubljane poklonila izbranim gostom domače vino. Vse je potekalo v duhu narave. Takšni odprti dnevi naj bi torej prispevali več

Kmečke žene so ponudile polno dobrot

Aktiv kmečkih žena in deklet je s svojo ponudbo presenetil marsikaterega obiskovalca. Največ povpraševanja je bilo po domačem kruhu, so povedale gospe Vida, Pepca in Katarina. Njihova predstavnica, gospa Ivanka Smrkolj, pa je že zgodaj zjutraj zamesila domačo špehovko in je bila v jutranji ponudbi še topla.

spoznanja, da je človek del narave in bi morali njene zakonitosti bolj upoštevati. Nekatero raziskavo so pokazale, da Slovenci premalo pojemo svežega sadja in zelenjave, zato so dnevi, kakršen je bil v začetku meseca septembra v sadovnjaku na Brdu, vsekakor vredni velike pohvale.

Marta Lavrič

ZDRAVSTVO V LUKOVICI

Srečal sem se z direktorjem Zdravstvenega doma Domžale gospodom doktorjem Janezom Grošljem in ga povprašal o delovanju lukoviškega zdravstvenega doma.

Pojasnil mi je, da se investicija na obnovo končuje. Sedaj bodo lahko delovale ločeno ordinacije za odrasle in otroke. Prav tako tudi zobozdravstvo. Predvideva naj bi bila investicija končana v nekaj tednih. Predvideva, da bo potem manj težav pri sprejemanju pacientov. Na številne pritožbe lukoviških pacientov, ki morajo dostikrat iskati zdravniško pomoč s kroženjem od Lukovice do Domžal, pa v Moravče in zopet v Domžale, pa vseeno ni gotovo, da bodo sprejeti, pa odgovarja:

“Vedno sprejemem pacienta, ki pride k meni po pomoč. Prav tako bi morali ravnati tudi drugi zdravniki. Res je, da zdravniki, ki delajo v Zdravstvenem domu Lukovica, opravljajo svojo dejavnost tudi na drugih lokacijah. Vendar bi morali na svoji ambulantni v Lukovici točno izpisati, kje in kdaj jih lahko njihovi pacienti dobijo. V kolikor pa so dalj časa odsotni, pa bi morali napisati, pri katerem zdravniku jim zagotavljajo

potrebno oskrbo ter kje in kdaj ti zdravniki sprejemajo. Res pa je tudi, da nekatere medicinske sestre paciente enostavno preusmerijo, brez vednosti zdravnika, kar ima za posledico te nepotrebne poti. V takem primeru prosim, da me o dogodku obvestite in zagotavljam vam, da bom primerno ukrepal. Prav tako bom zahteval, da so obvestila o delu lečečega zdravnika oziroma njegovega namestnika izobešena na primernem mestu. V kolikor me boste o vseh nedoslednostih redno obveščali, jih bom tako z vašo pomočjo tudi odpravil. Vsi, ki delamo v zdravstvu, smo tu zato, da pomagamo, zato želim, da sem o vseh nepravilnostih tudi obveščen.”

Takemu zagotovitvi želim verjeti. Za vse, ki na pritožbo ne bodo dobili ustreznega odgovora, pa še vedno ostaja tudi naš časopis. Poiskali bomo prave odgovore, pa četudi bo včasih trajalo malo dalj časa.

V. G.

VSAKDANJIK PATRONAŽNE SESTRE

Kaj je bilo povod, da sem se odločila napisati ta prispevek? Tudi to, da sem bila prisotna na neki javni prireditvi in zgodilo se je, da je nekomu postalo slabo. Irma Markovšek, ki je bila tudi tam, je nemudoma poskrbela, da so nesrečnega pravilno oskrbeli. Tako sem se po predhodnem dogovoru nekega poznega popoldneva namenila na njen dom in tam sva v prijetnem hladu, v družbi njene nečakinje in nečaka, ob velikem in prijaznem psu in nagajivih mucah, pričeli razgovor.

Prijetno in sproščeno je njeno pripovedovanje, kar izpričuje njeno razgledanost in sposobnost komuniciranja z ljudmi, saj konec koncev je tak tudi njen poklic, poklic patronažne sestre. V zdravstvenem domu v Lukovici ga opravlja že deset let, skupaj s kolegico Martino Lazar in občasno z medicinsko sestro Sabino Gašperlin.

Vem, da je delo patronažne sestre naporno, razgibano, da se njihov delavnik ne more končati tako kot na primer delo v tovarni v določenem času, zato sem jo povprašala kako poteka tak vsakdanjik.

Irma pripoveduje: “Seveda ne moremo k ljudem priti navsezgodaj, zato se najprej v zdravstvenem domu posvetujemo z zdravnikom, kako je treba oskrbeti posamezne varovance – bolnike, starostnike, otročnice, novorojenčke, male otroke. Pogovoriti se je potrebno tudi s Centrom za socialno delo o nekaterih posameznikih, včasih tudi s šolo, če tako morda zahteva prehodna težava.”

Čeprav občina Lukovica ne spada ravno med največje, so vasi in zaselki na široko posejani in nemalo jih je pose-

janih po hribih, kjer je predvsem v zimskem času kljub trudu občanov in Občine še veliko težko dostopnih, bolniki pa ne zanima letni čas in slabo vreme.

Povrniva se zopet k delu patronažne sestre. Kaj obsega?

“Naše delo obsega dve vrsti: zdravstveno nego in patronažno varstvo. Pri prvem nikakor nismo samostojne. Zdravnik določi, kakšno nego je potrebno opraviti pri posameznem bolniku in kolikokrat ga je treba obiskati. Pri drugem smo malo bolj samostojne. Obiskujemo otročnice in njihove malčke, ki so prijovali na svet, vodimo evidenco kroničnih bolnikov, starostnikov, slednje seveda v konzultaciji s socialno službo. Vendar je tudi tu predpisano letno število obiskov.”

Irma, kaj se je spremenilo v desetih letih tvojega patronažnega dela oziroma kaj opaziš na terenu?

“Predvsem narašča število starostnikov, vzporedno s tem tudi bolezni, ki jih tarejo v teh letih. Danes bolnišnice bolnike zelo zgodaj odpustijo v domačo oskrbo, veliko bolezni se že zdravi ambulantno, nekaj seveda na račun zdravstvenega sistema, nekaj na račun možnosti zdravljenja doma. Precej teh ljudi zato ne more obiskati zdravnika v zdravstvenem domu, zato jim pomagamo me po navodilih zdravnika.”

Nemajhen sloj slovenskega prebivalstva danes živi v precejšnjem pomanjkanju, ali je to opaziti tudi na terenu, ki ga obiskuješ?

“Da, tudi na našem terenu se to opaža, vendar ljudje to skušajo skriti, nekako jih je sram njihove stiske, nočejo na glas spregovoriti o tem. Opaža se predvsem tam, kjer so ljudje ostali brez zaposlitve, imajo pa otroke.”

Delovni dan patronažne sestre je dolg in naporen. Pri svojem delu vidi veliko stisk in bolečin ljudi. Vidi trpljenje in radost. S svojim obiskom pomaga, potolaži. Čeprav po končanem delu odhaja domov, nehote nosi v sebi del njihove žalosti in bolečine.

V prispevku ste prebrali vsakdanjik patronažne sestre; če ste bili pazljivi, ste lahko začutili tudi tisto, kar ni zapisano in spoznali vso veličino plemenitega poklica, ki ga opravljata Irma, Martina in še mnoge druge. Prijazna beseda, nasmeh, lahko starostniku ali bolniku polepšata dan in pripomoreta skoraj toliko kot zdravilo, ki ga vzamejo.

Milena Bradač

SPOZNAVAJMO SVOJO DOMOVINO

Po poteh Ivana Tavčarja

Avtobus je hitro pripeljal na Visoko v Poljanski dolini. Proti dvorci smo se napotili peš. Pokošeni travniki in mogočni dvorec nudijo nepozabno podobo. Ustavimo se in obudimo spomin na pisatelja. Spomnimo se Visoške kronike in drugih njegovih del. Še stoji nekaj mogočnih dreves ob dvorcu. Tudi okolica je primerno vzdrževana. Le zaprta vrata in odsotnost vsakega življenja navdeta skupino z nekako tesnobo. Nato se napotimo k družinski grobnici. Prav tu bi lahko slišali več o življenju Tavčarjevega rodu, pa ni nikogar, ki bi nam to opisal. Občina Škofja Loka svojega rojaka vse premalo časti.

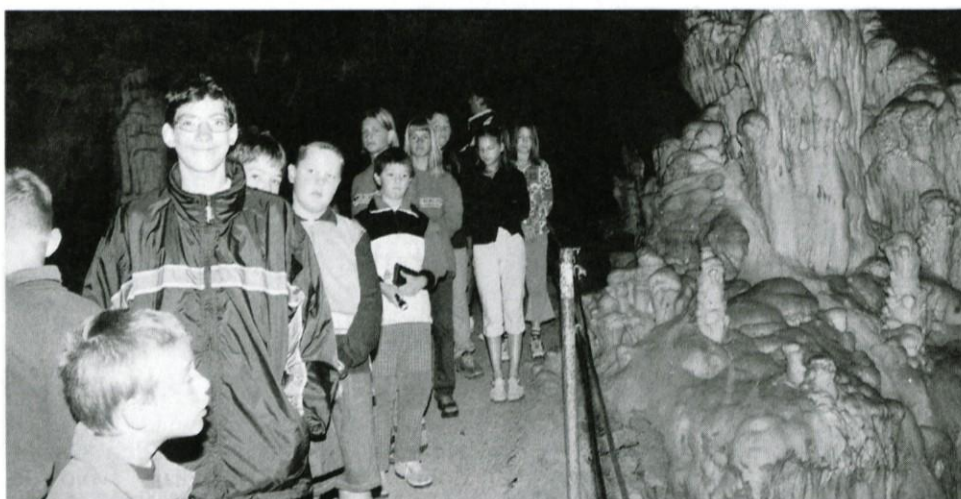
Avtobus nas odpelje proti Blegošu. Do vrha se je potrebno kar potruditi. Kar malo zasopli ga dosežemo. Da, tu je bil posnet del filma Cvetje v jeseni. Izjemni razgled se odpira na vse strani. Vendar našo mladino bolj zanimajo bunkerji Rupnikove linije, o kateri vse do sedaj niso vedeli ničesar. Zato jim je beseda o tem zanimivejša kot vse drugo. Na povratku se ustavimo pri planinskem domu. Malo je treba obnoviti moči. Zabavni del izleta nadaljujemo na Hlavčih njivah ob penzionu Rezka, kjer imajo dva manjša bazena, vodni tobogan, gugalnice in druga igrala, tako da nobenemu obiskovalcu ne more biti dolgčas. Pa tudi hrana je odlična, to že lahko trdim, saj smo jo preizkusili. Na poti domov nekateri malo klepetajo, drugi pa kar zaspijo. Kaj hočemo, dan je bil naporen.

Županova jama – Kolpa

Za zadnji izlet je manj zanimanja vendar najvztrajnejši pridejo. Odpeljemo se skozi Grosuplje do Županove jame. Lep gostinski lokal, last VELE iz Domžal, sameva zaprt. Gotovo denarja, ki bi ga prinašal, nihče ne potrebuje. Dolgoletni vodnik turističnega društva nas sprejme in popelje v podzemni svet. Bogastvo kapnikov in pripoved našega vodnika tako prevzame mlade obiskovalce, da mu skoraj pobožno sledijo. Izvemo, da je jama odkril tamkajšnji župan, zato se tudi tako imenuje. Občudujemo nepopirje, ki se spreletavajo nad nami. Kako dobro se znajdejo med kapniki in temačnimi oboki. Našega vodnika pa preseneti mladi polh, ki je kdo ve kje zašel v jama. Po ogledu si še potešimo žejo pri malem kiosku turističnega društva in pokramljamo z našim vodnikom, nato pa se odpeljemo v Adlešiče k Staremu podu ob Kolpi. Kaj hitro smo v vodi. Dobimo tudi dva čolna, tako da si veslanja željni lahko privoščijo svoje užitke. Nekateri se raje ukvarjajo z namiznim nogometom, dolgčas pa očitno ni nikomur. Po kosilu se odpravimo na igrišče za odbojko na mivki. Kar dobro se razgrejejo igralske in navijaške strasti. Nato pa zopet v vodo in že je čas za povratek. Razigranost ne zapusti skupine niti na poti domov. Oglasi se pesem. Nato pa dekleta, ta so vedno v večini, obkrožijo Klemna in začne se igrice z vprašanji, na katera je treba pošteno odgovarjati. Tu se pokaže, kdo je bolj zvit, in Klemen izve marsikatero skrivnost. Zabava se konča šele v Lukovici.

Srečanje s starši

Počitniški izleti so že drugo leto za nami. Zato smo pripravili še zaključno srečanje udeležencev in staršev. To nam je omogočilo Turistično društvo Gradišče, ki nam je velikodušno prepustilo igrišče in brunari-

V Županovi jami

Tudi gugalnice niso samevale

co. Mladi so na igrišču igrali košarko. Vodniki so se seznanili z diplomirano pedagoginjo Nino Zelenjak, ki se je odzvala našemu vabilu pri pripravi popolnejšega programa počitniških dejavnosti.

Starši so se strinjali, da je s programom nujno nadaljevati. Prav tako pa verjamejo, da bi širitev programa koristila vsem. Dogovorili smo se, da bo gospodična Zelenjak uvajala v strokovno delo z mladimi skupino študentov in dijakov. Pripravili

bodo celoten program dejavnosti. Želje mladih pa bodo izvedeli iz ankete, ki jo bodo že v oktobru izvedli na Osnovni šoli. Prav tako bo nekaj izletov tudi med šolskim letom.

S tem srečanjem se vsekakor začenja večja skupna skrb za mlade v naši občini in upamo, da bodo to dejavnost podprli tudi tisti, ki tako prepotrebno delo lahko tudi finančno omogočijo.

V. G.

Starši so premlevali predlagano

NA VELIKEM JELNIKU SO SUŠI ZAVILI VRAT

Nova asfaltirana cesta (no majčkeno makadama je še, da vaščani prehitro ne pozabijo, kako je bilo pred leti), pelje v lepo, z zelenjem obdano hribovsko vasico Veliki Jelnik nad Blagovico, kjer so predali svojemu namenu nov vaški vodovod. Za to priložnost so se zbrali vaščani, občinski velmožje, predstavnika javnega komunalnega podjetja Prodnik Domžale, predsednik PGD Blagovica, gospod župnik Vrtovšek, (predsednika krajevnih skupnosti ni bilo, njegovega opravičila pa tudi ne).

Kljub deževnemu vremenu in precejšnji zamudi nekaterih zaradi prometnega zastoja v dolini so to pomembno pridobitev primerno počastili.

Podžupan Franc Cerar je v kratkem govoru povedal, da je vasica v dveh

Ob uradni otvoritvi vodovoda so se zbrali domačini in povabljeni gostje

Tako, vodnjak na Velikem Jelniku je uradno predan svojemu namenu

letih mnogo pridobila. Najprej lani asfaltirano cesto in letos še svoj lastni vodohram. Poudaril je velik trud in zavzetost Občine, da tudi manjše hribovske vasi dobijo ustrezno infrastrukturo in s tem boljše pogoje za bivanje, kajti prevelika škoda bi bila, da se zaradi slabših pogojev ljudje selijo v dolino, hiše pa ostajajo prazne in polja neobdelana. Naša občina želi iti v korak z drugimi razvitejšimi občinami, zato se tudi vsak malo večji strošek povrne v obliki zadovoljnih in srečnih ljudi.

Predsednik gradbenega odbora Janez Lavrič je nanizal podatke, zgodbe in nezgode ob graditvi vodovoda. Pričeli so ga graditi davnega leta 1994, ko so stekli prvi pogovori z

gospodom Duhovnikom, takratnim direktorjem Komunalnega podjetja Domžale in krajevno skupnostjo Blagovica. Sprva so potegnili cevi do Zlatenka. No, prišla je odcepitev od občine Domžale in nova občina Lukovica. Seveda se je delo za nekaj časa zaustavilo, imeli so nemalo problemov z urejanjem dokumentacije, pa vendar so počasi le napredovali. Kopali so po etapah, zgradili najprej vodohram, uredili črpališče in elektriko, nabavili dve črpalki in končno le prišli do lastne vode. Pove še, da je vodovod financirala Občina Lukovica, da je bil izvajalec del podjetje Utrip iz Trzina, da so izkop za cevi opravili vaščani sami, kakor tudi zasutje le-tega (dva kilometra in dvesto

metrov), da je rezervoar in črpališče delalo gradbeno podjetje Križman iz Imovice, da bo za vzdrževanje skrbelo javno komunalno podjetje Prodnik iz Domžal in da je tudi priključke do hiš plačala Občina.

Tomaž Cerar je povedal, da je investicija znašala približno trideset milijonov tolarjev, da je bil teren izredno težaven zaradi strmine, da so vsi vaščani vložili veliko svojega dela kakor tudi finančnih sredstev. Četudi je bil to za občino velik strošek, se bo le-ta povrnil. Ljudem poleti ne bo več treba gledati v nebo in prositi dežja, gasilci bodo imeli malo manj dela z dovažanjem vode, kajti ena vas je že preskrbljena.

Tudi gospod Stražar z javnega komunalnega podjetja Prodnik se je veselil s kraji in obljubil, da bo podjetje redno vzdrževalo vodovod in skrbelo za dobro pitno vodo. Pohvalil je še vsestransko korekten odnos Občine do vseh.

Župnik Jože Vrtovšek je zatem blagoslovil novo pridobitev vasi in vaščanom zaželel, da bi se dobro počutili in se skupaj veselili tega vodovoda – vira življenja.

Naj mi bo za konec prispevka dovoljeno dodati, kako bi bilo prav, da bi se prav vsi vaščani, mladi in stari, veselili tako pomembne pridobitve, da bi se pozabili nekateri prepiri. In moram dodati še to, da ni prav, da se zaradi nekaterih medsebojnih nesoglasij grozi osebi, ki je ta dogodek prišla samo zabeležiti.

Milena Bradač

DAN NARODNIH NOŠ V KAMNIKU

Znano je, da je teden narodnih noš ena največjih prireditev v Sloveniji, s tem pa veliko zanimanje za ogromno množico ljudi širom naše domovine.

Prav zato se že vrsto let slednje udeležujejo noše tudi iz naše občine. Pred leti že dokaj organizirano, na zavidljivi ravni. Žal pa se zadnje obdobje udeležujemo vse bolj neorganizirano. Letošnje prireditve smo se udeležili z nekaj vozovi, seveda brez medsebojne povezave, kar je dokazovala naša prisotnost v povorki, saj smo bili vrinjeni med ostale udeležence, žal brez napisane table, ki bi organizatorjem in veliki množici gledalcev predstavljala nas in našo občino. Težko je kogar koli obsojati, zakaj tako, a vseeno menim, da bi nekdo le moral poskrbeti vsaj za osnovno stvar, to je pravočasno prijavo organizatorju, vsekakor pa bi moral imeti nekdo od zastopnikov ali udeležencev v ospredju napis Lukovica.

Moram priznati, da se je naši neorganiziranosti čutil tudi sam organizator, čeprav je izrazil veliko željo za našo udeležbo tudi v prihodnjem letu. Udeležbo smo mu z veseljem obljubili, pa le zakaj je ne bi, saj je to tudi naš praznik.

T. Habjanič

Tudi letos je velika množica bučno pozdravljala udeležence noš. Andrej iz Vidma se s svojim vozom udeležuje že vrsto let

Praznika narodnih noš v Kamniku so se udeležili tudi naši občani

GOSTILNA POTRIBIN

Skupina upokojencev iz Moravč

Jože ima gostilno 6 let. Je družinska, tik ob glavni cesti Lukovica - Trojane - Celje, poznana je daleč naokoli, tudi v sosednji občini Moravče. V gostilni se vsako leto večkrat ustavijo izletniki: upokoenci, planinci, borci in družinski člani. Izletniki so vedno dobro sprejeti, ob predhodnem naročilu avtobusa z lačnimi potniki, ki se vračajo z izleta po Štajerski. Ob domačem kosilu in hitri postrežbi lastnika Jožeta so zadovoljni in se radi vračajo v lepo urejene gostilniške prostore, v katerih nudijo kosila, malice in jedi po naročilu. Lahko pa sprejmejo do 65 oseb za obletnice, rojstne dneve, poroke, birme in drugo. Gostilna Potribin v Zideh 10 pri Trojanah je odprta vse dneve, od 6. ure zjutraj do 23. ure, ob sobotah in praznikih pa celo do 01.00 ure. Imajo še veliko načrtov v pestri ponudbi z ajdovimi žganci z obaro, pečenicami s kislim zeljem, sirovimi štruklji in še nečim, kar je pridelano na domač način, je povedal prijazni in nasmejani lastnik gostilne Jože.

Moravski upokoenci želijo družinskemu kolektivu POTRIBIN veliko obiskov, dobre domače hrane in vina. Želja vseh izletnikov pa je, da se bodo obiski še ponovili.

Jože Novak

KORENINE SLOVENSKEGA NARODA

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa

V našem glavnem mestu so se 17. in 18. septembra zbrali znanstveniki in poznavalci na prvi mednarodni konferenci Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva.

Na začetku posvetovanja so poznavalci počastili spomin na Mateja Bora – velikega poznavalca venetske kulture. Naj naštejem vsaj nekaj njegovih sodobnikov – znanih predavateljev, ki so svoje dosežke v študiju tega, do zdaj neraziskanega področja, pripravili in predstavili na kongresu. Ti so: pokrovitelj, profesor in pater Ivan Tomažič z Dunaja, ki je predstavil temo Veneti so začetek slovenskega naroda; Pavel Vladimirovič Tulajev iz Moskve, ki je dokazal, da ruski narod izhaja iz Venetov; Jože Škulj iz Kanade, ki je pokazal na sorodnosti med indoarijskimi in slovanskimi jeziki; Janez Orešnik iz Ljubljane, ki je govoril o primerjalni metodi v jezikoslovju; Vojislav P. Nikčević iz Črne gore; Antony Ambrozic iz Kanade; Peter Jandaček iz New Mexica; Giancarlo Tomezzoli iz Nemčije; Boštjan Kiauta iz Nizozemske; Ivan Škerbinc iz Kanade; Jožica Gerden iz Avstralije; Aleksander Donski iz Makedonije; Milan V. Smolej iz Finske in mnogi predstavniki iz Slovenije.

Razprave so dokazale, da smo Slovenci nasledniki Venetov in da bivamo na tej zemlji že od pradžine. Nasprotno pa so ovrgle nedokazane teorije, da smo Slovani, ki smo prišli iz Urala. Zato je vprašanje bratstva s slovanskimi narodi naravnost smešno, saj noben slovanski jezik nima dvojine, razen slovenskega in davnega venetskega. Po Evropi je že dalj časa znano, da napise iz pradžine lahko razberejo le slovenski venetologi ali po naši izgovorjavi SLOVENETOLOGI. Po dvodnevnih predstavitvah in razpravah so sklenili, da z delom nadaljujejo tudi naslednje leto na slovenski konferenci Svetovnega slovenskega kongresa. Radi bi ustanovili center, kjer bi na enem mestu lahko dobili vsa dokazana znanstvena odkritja in literaturo za raziskave o slovenetologiji. Pohvalno je že to, da so se slovenski in tuji strokovnjaki sploh pričeli pogovarjati na akademski ravni o tej temi, vendar bo potrebno še veliko dela in časa, preden se bodo o novih spoznanjih učili učenci v šolah. Tudi na tem področju se kaže moč kontinuitete enoumnega razmišljanja. Več strokovnjakov si zatiska oči pred novimi odkritji, saj so v nasprotju z njihovimi načeli. Pri raziskavah bi morali upoštevati vse možne vire, ne samo tiste zgodovine, ki so jo pisali zmagovalci vojn.

V okviru Slovenske konference Svetovnega slovenskega kongresa je v petek, 26. 9. 2001, na gradu Ptuj potekala podobna konferenca, katere pokrovitelj je bila mariborska univerza. V prelepi romanski dvorani se je kar trlo poslušalcev iz vsega sveta, saj se je zbralo na enem mestu največ znanih slovenetologov, kot so: Ivan Tomažič, Joško Šavli, Pavel Tulajev, Oskar Kogoj itn., predavali so zbrani množici, ki je na koncu postavljala vprašanja in podvprašanja. Odgovori so bili večinoma zelo

Voditelji konference na Ptujem gradu Romanski dvorani. Sedijo od leve proti desni, Pavel Tulajev, Ivan Tomažič, Anton Ambrožič, ter govornik Joško Šavli

prepričljivi. Omenim samo stavek podiplomskega študenta iz Nepala, ki je v lepo govoreči slovenščini povedal: »Prišel sem na študij v mojo prastaro domovino Slovenijo.« Lahko mi verjamete, da je požel bučen aplavz.

Po končanih predavanjih je sledila prva razstava z naslovom »Veneti na Slovenskem«, ki jo je pripravil Svetovni slovenski kongres v sodelovanju s Knjižnico Ivana Potrča na Ptuj ob desetletnici samostojne slovenske države, v okviru letnega srečanja konference slovenskih znanstvenikov in raziskovalcev. Pokrovitelj razstave pater Ivan Tomažič je odprl razstavo in poudaril, kako pomemben prispevek je to za Slovenijo skupaj s slikovnim gradivom iz knjige *Zakladi tisočletij*, podnaslovljene Zgodovina Slovencev od neandertalcev do Slovanov. Pred obiskovalci so arheološke najdbe, ki potrjujejo odkritja slovenetologov. Našli so knjige, ki so bile razglašene za izgubljene in so stare več kot tisoč let. Naslednji govornik je bil vodja knjižnice in priprave razstave. Opisal nam je poglede na to razstavo ter poudaril, da so razstavo načrtovali in pripravili tako, da jo bo moč postaviti tudi drugje v Sloveniji ali izven nje. (Zainteresirani za razstavo naj se povežejo s Knjižnico Ivana Potrča na Ptuj). Na panove piščali nam je nato zaigral znani

slovenski ansambel. Glasbilo trstenke (ali panove piščali) so prvič prikazane med Veneti v železni dobi, kar dokazuje poslikava na vaški situli. Zadnji govornik je bil župan občine Ptuj, dr. Miroslav Luci. Govoril je o veliki pridobitvi in odprtju novih razstavnih prostorov, lepo pozdravil goste iz domovine in tujine ter jim zaželel prijetno počutje in bivanje na Ptuj.

Med udeleženci razstave je bilo zaznati, da je prireditev dobro uspešna. Izvirni dokumenti in najdbe so predstavljali bogato zgodovino Venetov in prvih nastankov daljnih prednikov Slovencev. Pred razstaviščem so nas pogostili Ptujčani z dobro vinsko kapljico in domačimi dobrotami. Gostje so se veselili tega dosežka in kramljali dolgo v noč. Med pogovorom z Oskarjem Kogojem, sem izvedel, da so bili Veneti najboljši vzgojitelji konj, tako kmečkih, vojaških in paradižnih konj. Vse to je razbrati iz motivov vaške situle. Sam sem se ob tem zamislil: mar je lipicanec po naključju doma v Sloveniji? Pričela se je mrzlična dirka za avtograme največjih slovenetologov. Predstavljali so večjo vrednoto kot filmske zvezde, saj so predstavniki etnogeneze slovenskega naroda. Prihodnji bom objavil povzetke in zaključke Svetovnega slovenskega kongresa.

Danilo Kastelic

Utrinek iz razstave, Veneti na Slovenskem, Ptuj 2001

UBEŽNIK, POVEST IZ ČRNEGA GRABNA

Z velikim zanimanjem smo Krašnjani v poletnih dneh spremljali priprave na novo dramsko delo, ki ga je pripravljalo KUD Fran Maselj – Podlimbarski iz Krašnje in z nestrpnostjo pričakovali premiero, ki je bila 13. septembra ob 20. uri na prostem blizu Miklavčeve domačije.

Mladi pri plesu ob mletju prosa

Duša predstave, iniciator, organizator in pomočnik režiserja je bila tudi tokrat Vera Beguš, ki je v brskanju po naši zgodovini našla v Slovenskem glasniku 1867. leta objavljeno povest domačina Jožeta Podmilšaka, Ubežnik. Zgodba pripoveduje o življenju v naši dolini konec 18. in v začetku 19. stoletja, točneje v času, ko so se v naših krajih zadrževali Francozi in

smo bili pod avstrijsko oblastjo, ter so se naši fantje raje kot da bi šli v dolgoletno vojsko, skrivali pred oblastjo in odšli med rokovnjače. To izvirno povest je za to priložnost dramatisiral dramaturg Jernej Novak, režiral Peter Militarov, scenarist pa je bil Milan Hrust.

Dih je zastal človeku ob pogledu na enkratni začetni prizor, ko so mladi plesalci ubrano in doživeto ter do popolnosti izdelano koreografijo pod vodstvom

njegovo nežno in krhko dekle Lojziko, ki jo je zaigrala Špela Hribar. Enkratna je bila Pavla Jeras v vlogi deklet Neže, pa vaški posebnež Petrač, ki ga je zaigral Jože Pustotnik, pa tudi krčmar, župan, fajmošter, kmetje, razbojniki, dekleta, Blagovičani, vaščanke, mame, skrivači, cesarjevi in francoski vojaki, godci... V igri so nastopili tudi otroci, ki so s svojo prisrčnostjo, neposrednostjo in zvedavostjo popestrili dogajanje na odru.

Glasba je bila mojstrsko dodelana. Zasluge za to ima Slavko Avsenik ml. Tudi kostumi so bili nekaj posebnega. Bili so enotni, sivi in so ponazarjali takratne težke čase. Izdelale so jih domačinke, ki so s tem dale svoj prispevek društvu in kraju. Tudi scena se je imenitno vklapljala v okolje: potok, pokopališče na vzpetini, cerkveni zvonik v ozadju, konji z vozovi, francoski jezdec na konju – vse je bilo domiselno in nepozabno.

V predstavi je nastopalo nad 70 igralcev, najmlajšemu je bilo sedem let, najstarejšemu sedemdeset. Spet je prišla do izraza krašnja množičnost. Mnogi so pomagali, mnogi so morali doma potrpeti in poprijeti za dodatno delo. Jože Hrovat jim je za to priložnost odstopil travnik. Veliko dela je bilo opravljenega pri postavitvi scene, navozu zemlje, napeljavi elektrike in še mnogih drugih stvarih. Marsikdo je v teh tednih opravljal "tri šihte", enega v službi, drugega doma, tretjega pa na vajah, ki so se zavlekle pozno v noč. Nihče ni obupal. Ves njihov trud ni bil zaman, saj so nam podarili nepozaben večer. Takšni večeri naj bi bili vsaj štirje, pa jim je, žal, zagodlo vreme. Zaradi dežja jim je uspelo odigrati le dve predstavi (četrtek, sobota). Kakšna škoda! Zanje, ker so v to delo vložili toliko truda, časa in tudi denarja, ter za nas, oziroma za tiste, ki igre sploh niso videli. Upam, srčno upam, da nas bodo še razveseljevali s to igro. Če ne to jesen, pa vsaj spomladi. Res bi si jo še rada ogledala.

Boža Požar

STO LET TRAMVAJA

Zaprte oči in si predstavljajte, da delate v prestolnici pred 80 do 100 leti. Predstavljajte si oddih, ki vam počasi sprosti vse telo, ko zaslišite tisto znano zvončkanje, tisto znano škripanje, ki ga povzroča le nekaj – tramvaj, ko z veliko hitrostjo za takrat drvi po ljubljanskih ulicah in prevaža ljudi v službo, iz nje... ali pa kar tako, ker se je imenitno peljati v njem. Sedaj odprite oči in se odpravite v bučno, zadržljivo, prenatrpano Ljubljano. Ljubljano, v kateri vsakokrat, ko imate opravke v nji, trepetate, da boste našli parkirni prostor dovolj blizu kraja, kamor želite; Ljubljano, v kateri ne prestando trepetate, da vam bodo odpeljali avto; Ljubljano, po obisku katere vedno zaspite utrujeni, kakor bi bili delali v rudniku...

Nedolgo tega je slovenska prestolnica praznovala stoletnico javnega prometa – pred stotimi leti, natančneje 6. septembra 1901, je namreč po ljubljanskih ulicah prvič zapeljal tramvaj številka 5. Slovenci smo to

novo življenjsko dobrino sprva zelo optimistično sprejeli in tudi vestno uporabljali, vse dokler ni tramvaj povzročal prevelikih 'zamaškov' v prometu. Tramvaje so vzeli iz uporabe 20. decembra 1958, dneva, ki se ga nekateri spominjajo tudi pod imenom "pogreb tramvaja", takrat so tramvaje zamenjali avtobusi in trolejbusi.

Proslavo oz. zaslugo za prvi tramvaj si je od mesta Ljubljana, bolj ali manj upravičeno, prilastilo Javno podjetje Ljubljanski potniški promet (JP LPP), ki je na svojem sedežu v sodelovanju s strokovnjaki pripravilo razstavo s kratkim filmom, v okviru stoletnice pa je JP LPP izdal tudi priložnostni poštni žig z motivom tramvaja in priložnostne žetone v obliki številke 100.

Odzivi na stoletnico so po Sloveniji različni. Najbolj odmeven je seveda kulturni – založba Sanje je namreč pripravila razstavo in kratki film Requiem z zgodovino tramvaja v verzih..., tretji del projekta založbe Sanje je precej zahtevnejši od razstave in knjige. Na eno vidnejših ljubljanskih lokacij želijo postaviti prenovljen tramvaj in v njem urediti knjižno Fantazi-

ja Ekspres (ime izhaja iz Ježkove pesmi Za dva groša fantazije). Tu naj bi se dogajale tudi najrazličnejše kulturne prireditve in otroške lutkovne predstave.

Mestnim svetnikom pa so Slovenske železnice dale v preučevanje tudi načrt za ponovno uvedbo tramvajev v Ljubljani. Ti naj bi vozili po ulicah, zaprtih za ostali promet, uporabljali pa naj bi tudi že obstoječo infrastrukturo Slovenskih železnic. Obseg teh prevozov (mestni, primestni, medmestni do Domžal, Kamnika) še ni znan.

Za zaključek pa se obrnimo tudi vase ... kakšen pa je pravzaprav promet v naši Ljubli, zdaj ne več tako zakotni občini. Prometna rešitev – Avtocesta Ljubljana – Krtna je prinesla občutno zmanjšanje prometa, kar velja od odcepa naprej, hkrati pa je z uvedbo semaforja na Želodniku povzročila nepretrgan tok avtomobilov v smeri Celje/Maribor. Prvi močan tok pride z izvoza avtoceste, drugi pa po cesti iz smeri Domžal. Posledično je praktično nemogoče prečkati cesto drugje kakor pri semaforju v Lukovici. Le kaj si mislijo o tem naši šolarji?

Danilo Kastelic

društveno življenje

"ŽEJNI SMO SVEŽE KRVI"

mi je rekel predsednik Turistično opleševalnega društva Brdo Lukovica. Enainštiridesetletno društvo, ki je svoj čas združevalo vaščane vseh okoliških vasi, doživlja kritično obdobje zaradi neaktivnosti svojih članov. Predsednik, gospod France Pavšek, ugotavlja, da se zlasti krajani Lukovice premalo zmenijo za svoj kraj. V društvu zlasti pogrešajo mlade, pa tudi priseljeni krajani ne kažejo nobenega posebnega zanimanja.

Očitna nezainteresiranost se kaže v izgledu vasi in slabi udeležbi vaščanov na prireditvah, še bolj pa pri pripravi le teh.

Društvo ima v lasti Rokovnjaški gozdiček, ki je primeren za mnoge prireditve. Tu bi lahko našli svoj prostor mlajši in starejši prebivalci Lukovice in okoliških krajev. Seveda je prostor potrebno primerno urediti in nato tudi vzdrževati red v njem, kar bi ob rednih aktivnostih ne bilo težko. Gotovo je, da

redki aktivni člani društva tega ne zmorejo sami. Ideje, ki bi bile uresničljive na tem prostoru, so prav gotovo v glavah mlajših ljudi in te bi društvo hotelo pridobiti v svoje vrste. Pa ne samo za delo, ampak tudi za vodenje društva. Mladi ljudje, neobremenjeni z dogajanjem v preteklem obdobju, bi vsekakor lahko delo društva obnovili, mu dodali nove vsebine in povezali tudi druga društva v skupnih naporih, da dobi naš prostor prepoznavnost, ki jo je svoj čas imel, tudi zaradi sodelovanja različnih društev pri skupnih projektih. Prav gotovo bi bila dobrodošla družinska srečanja ob nedeljskih popoldnevih za mlade družine, če bi se pripravilo nekaj iger za najmlajše. V prostorih, ki obstajajo, bi se lahko srečevali mladi, ki bi v poletnih mesecih lahko pripravili tudi koncertne in plesne prireditve. Pa tudi kakšen plesni večer za starejše ne bi bil odveč. Možnosti je veliko, zato si gospod Pavšek želi, da bi jih s pomočjo zainteresiranih novih članov čimbolj izkoristili. Tudi tekmovanje med vami v urejenosti krajev bi lahko izgled Črnega grabna spremenilo.

"Želim prepustiti vodenje društva mlajšim," pravi gospod Pavšek, "sam pa bi želel le pomagati po svojih močeh, da bi delo lažje steklo."

Izziv je tu! Zdaj je na vas, ki živite v bližnji ali daljni okolici, da se odzovete. Zagotovo vam ni vseeno, v kakšnem prostoru živite. Naredite nekaj za lepši jutri, saj vsi vemo, da lepe stvari brez dela pridejo same od sebe le v pravljicah.

V. G.

ČEBELARSKO POTEPANJE

Čebelarji čebelarških društev Lukovica in Mengeš so se odpravili na Štajersko. Za pot so si izbrali prijeten sončen dan in temu primerno je bilo tudi razpoloženje. Najprej so obiskali trgovski center VEMA v Mariboru, kjer so izobno založeni z vsemi pripomočki za čebelarjenje. V centru jih je pričakal gospod Pušnik, podpredsednik Čebelarke zveze Slovenije, ki jih je v ta del Štajerske tudi povabil. Ogledovanje vsakovrstnih pripomočkov je trajalo kar dolgo, pa tudi nakupi so se izplačali, saj je bilo vse mogoče kupiti z desetodstotnim popustom. Toliko različne steklene embalaže težko najdeš na enem mestu. Pa tudi drugih proizvodov ni manjkalo. Očitno smo bili videti zelo utrujeni, zato nas je naš gostitelj pogostil z okusno malico. Zatem smo obiskali našega rojaka iz Moravske doline, ki živi v bližini Maribora in je eden večjih čebelarjev v Sloveniji. Svoje čebele pase na obronkih Pohorja. Tam ima tudi svoj čebelarški dom. Razkazal je točilnico medu in druge priprave, ki jih ima za čebelarjenje. Janez Brvar sicer ni pozabil Moravske doline, vendar mu njegove čebele ne dopuščajo dosti časa, da bi kaj večkrat obiskal domači kraj.

Pri Janezovem čebelnjaku

Glavni del strokovnega ogleda pa je bil v dvorcu Betnava. Tam so bili razstavljeni različni panji in čebelarstva

orodja od prvih časov čebelarjenja do danes. Nekaj prostorov dvorca so mariborski čebelarji najeli in tam odprli pravi čebelarški muzej. Razstavljeno je tudi nekaj literature iz prejšnjih časov. Predstavljeni so pomembni čebelarji s tega območja. Že prejšnji dan so opravili ocenjevanje medu, ki je bil ta dan namenjen tudi nam v preizkušanje. Seveda tudi medica in medeno žganje ni manjkalo pa pecivo z medom. V parku dvorca je bilo zatem srečanje čebelarjev mariborskega okoliša in naših dveh društev. Podelili so tudi priznanja čebelarjem za njihov med. Podeljenih je bilo 13 bronastih, 54 srebrnih in 5 zlatih priznanj. Nekaj vzorcev pa je bilo izločenih zaradi premajhne čistosti medu. Naš župan, ki se je tudi udeležil strokovnega ogleda, je pohvalil prizadevnost čebelarjev pri njihovem delu, jim čestital za uspehe in dal priznanje njihovemu povezovalnemu poslanstvu v slovenskem prostoru. Gospod Pušnik pa se je gospodu Burji zahvalil za njegovo sodelovanje s čebelarstvo zvezo.

Poučno in zanimivo je bilo to potepanje. Le minilo je prehitro.

V. G.

MIKE URBANIJA NADALJUJE Z USPEHI

V času poletnih počitnic, ko večina mladih preživlja zaslužene počitnice, Mike Urbanija zmaguje na teniških turnirjih za mlade do 12 let. Pa pojdi-mo po vrsti.

V okviru tekmovalcev za pokal Alpe Adria, za tekmovalce do 12 let, kjer tekmujejo najboljši tenisači iz Avstrije, Italije, Hrvaške in Slovenije, se je 11-letni Mike med poletnimi počitnicami udeležil kar treh turnirjev.

V avstrijskem mestu Borovlje se je v prvi polovici avgusta v kvalifikacijah med 80 tekmovalci uvrstil v finalno tekmovalce. V finalu je nastopilo 32 tekmovalcev, ki so se prebili čez kvalifikacije. Mike je bil očitno v visoki formi, saj je prikazal izredno dobro igro in že v polfinalu visoko premagal najboljšega avstrijskega tekmovalca z rezultatom 6:0, 6:1. S tem dosežkom je psihološko razvrednotil svojega nasprotnika v finalu, ravno tako Avstrijca, tako da je ta finalni dvoboj predal brez boja.

in dolgoletne izkušnje s tekmovalnim tenisom, med drugim je igral tudi v dvojicah z nekoč najboljšim igralcem ATP lestvice Ivanom Lendlom, sedaj pa uspešno trenira mlade tekmovalce in je eden najbolj iskanih trenerjev v evropskem prostoru. Na povabilo teniškega kluba RCU bo Mika spremljal na turnirju Nike junior tour, ki bo v mesecu oktobru na Otočcu. Nato pa s svojimi strokovnimi nasveti in bogatimi izkušnjami poskušal pomagati pri nadaljnji karieri in oblikovanju mladega tenisača za tekmovalca v mednarodnem rangu. V nadaljevanju, če bo do sodelovanja s češkim trenerjem prišlo, si lahko obetamo uspešno kariero. Vse to bomo seveda budno spremljali.

Iztok O.

KLJUB DEŽJU ZANIMIV NOGOMETNI TURNIR V KRAŠNJI

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA je v nedeljo, 23. septembra, na asfaltnem igrišču pri OŠ Krašnja organiziralo turnir v malem nogometu. Kljub deževnemu dnevu, saj je od 9.30 do 18. ure, ko so potekale posamezne tekme, neprestano deževalo, se je turnirja udeležilo kar enajst ekip, in sicer poleg domačinov še: AMATERJI TROJANE, DPM BLAGOVICA, KELTEK DOMŽALE, RCU LUKOVICA, IHAN, TVD PARTIZAN DOMŽALE, VM PNEVMA LJUBLJANA, MEDIA IZLAKE, ANTIMON TROJANE in ZLATO POLJE. Tekme pa sta dobro sodila Jože Gombac iz Ihana in Ivan Barlič iz Mengša.

Že posamezni dvoboji v predtekmovalstvu so bili zelo zanimivi in izenačeni, pa tudi igra je bila kljub slabim pogojem na visoki kakovostni ravni. Le osmim ekipam iz štirih predtekmovalnih skupin se je uspelo uvrstiti v četrtfinale turnirja, kjer pa so se posamezna srečanja igrala na izpadanje. Med najboljše štiri ekipe turnirja so se uvrstili: MEDIA IZLAKE z zmago nad ŠD KRAŠNJA 3 : 0, KELTEK DOMŽALE, ki je bil z 2 : 0 boljši od AMATERJEV TROJANE, ANTIMON TROJANE, ki je premagal IHAN z 2 : 0 in RCU LUKOVICA z zmago nad ekipo TVD PARTIZAN DOMŽALE z izidom 3 : 1.

Najboljša štiri moštva so z svojima polfinalnima dvobojem na kar precejšnji meri ogrela sicer premrzle, a številne gledalce, ki so ves dan v lepem številu spremljali turnir. MEDIA IZLAKE je finalist turnirja postala z zmago nad KELTEKOM DOMŽALE. Rezultat je bil 3 : 1. Z najtesnejšim izidom dvoboja 1 : 0 pa so si pot v finale priigrali tudi nogometaši RCU LUKOVICA z zmago nad ANTIMONOM TROJANE.

Najboljša ekipa na turnirju v malem nogometu v Krašnji so bili nogometaši iz Izlake, ki so po ogorčenem boju v finalu

osvojil skupno 1. mesto. S tem rezultatom pa se je uvrstil na zaključni turnir, ki bo v mesecu oktobru v Italiji - Udine.

Poleg turnirjev za pokal Alpe Adria je nastopil tudi na Odpriem prvenstvu Slovenije v Ljubljani, ki je potekalo v začetku avgusta, in osvojil prvo mesto. V finalu je premagal Matica Leskovarja z rezultatom 7:5, 6:4, 6:1.

Enega izmed večji uspehov pa je dosegel na Bergantovem memorialu. Turnir, ki je potekal od 17. do 19. avgusta v Mariboru, je štel tudi za turnir Nike junior tour. Mike Urbanija se je v finalu pomeril s prvim nosilcem, Janezom Smrajcem. Z odlično igro je po hudem dvoboju nasprotnika nadigral z izvrstnim "forehandom". Tako je z rezultatom, ki odraža izjemno fizično in psihično pripravljenostjo mladega Mikea, tekmeča s 6:1, 7:6, in 6:2 premagal.

Za nameček pa je v "Play offu" nastopil za ekipo TA (teniška akademija) Breskvar Ljubljana in v ekipnem delu tekmovalcev izmed 24 teniških ekip iz Slovenije osvojil drugo mesto.

Seveda se pri takšnih uspehih upravičeno zastavlja vprašanje, kako naprej. V naslednjem letu bo Mike napredoval v višjo starostno kategorijo (do 14 let). S tem prehodom se bodo stopnjevale tudi zahteve po večji udeležbi na mednarodnih turnirjih. Za dobre rezultate na močnejših mednarodnih turnirjih in predvsem izoblikovanje tekmovalca v tekmovalnem smislu pa je potrebno pridobiti izkušnje. V ta namen bo s svojimi strokovnimi nasveti pomagal gospod Lado Hudiček, priznani trener iz Prage, ki ima bogate

V drugi polovici avgusta je tekmoval v domačem Mariboru. Tudi tukaj je Mike pokazal izjemno pripravljenost in v finalu, kjer se je pomerilo 32 izmed 80 tekmovalcev, prepričljivo premagal slovenskega tekmovalca Jana Tavčarja z rezultatom 6:3, 6:4.

Nadalje se je v italijanskem mestu Bibione v začetku septembra prebil med finaliste, kjer je nato v četrtfinalu po hudem dvoboju z italijanskim tenisačem Fabianijem in očitni fizični premoči Italijana, kasnejšega zmagovalca, izgubil z rezultatom 6:2, 6:0.

Tako je z dvema zmagama in uvrstitvijo v četrtfinale (turnir v Sveti Nedelji na Hrvaškem je zaradi utrujenosti izpustil), v pokalu Alpe Adria

NA TROJANAH SE JE BRCALA ŽOGA IN TRESLA MREŽA

Že nekaj let zapored pripravljajo na Trojanah turnir v malem nogometu. Letos so ga pripravili v nedeljo, 26. avgusta, za glavni pokal pa se je potegovalo kar 12 ekip iz bližnje in daljne okolice, veliko je bilo tudi starih znancev s trojanskih turnirjev, tekme pa sta sodila dva sodnika. Lepo sončno nedeljsko popoldne je polepšala vesela, razigrana in športno motivirana atmosfera na trojanskem igrišču pred gasilskim domom. Letos so organizatorji (mladi trojanski fantje),

V sodelovanju z gasilci, tekmovalcem in gledalcem ponudili pijačo in tudi hrano. Ko že omenjam gledalce, naj povem, da se jih je letos zbralo verjetno največje število doslej. V primerjavi z lanskim letom se je število gledalcev vsaj podvojilo, verjetno tudi zaradi atraktivne ženske tekme, ki je bila eden od vrhuncev tekmovanja. V finalu sta se pomerili ekipi Trojan in Blagovice. Zmagale so visoko motivirane Trojančanke z golom Veri Udovič, ki je dala edini gol tekme. Trojančanke so zmagale z majhno premočjo, saj je imel trojanski selektor Ivo Mikša (dvakrat zapored najboljši strelec trojanskih turnirjev) »daljšo klop«. Na Trojanah se že veselijo srečanja Trojančank in Blagovičank drugo leto!

Moški del tekme se je zaključil s tekmo za tretje mesto in nato z velikim finalom. Za tretje mesto sta se pomerili ekipi Zasavc (lanskoletni viceprvaki) in Blagovica. Požrtvovalno in atraktivno tekmo so ob bučnem navijanju publike dobili Blagovičani. Zmagali so z rezultatom 7:1. Strelci golov pa so bili za Blagovico Glušič (5), Suša (1) in Podbevšek (1); za

ekipo Zasavc pa je edini gol prispeval Tirič. Posebno pohvalo na tem mestu zaslužijo Blagovičani, ki so pokazali na celotnem turnirju najbolj požrtvovalno in atraktivno igro, posebej gre omeniti Emila Štirna, blagoviškega golmana.

V finalu sta se pomerili ekipi Trojan in Antimona (lanskoletni tretji); tedaj je navijanje malce potihnilo, saj sta obe ekipi s Trojan; med gledalci je vladala zmeda, saj niso vedeli, za koga naj navija. Kmalu se je dilema razrešila, gledalci so navijali za gole, ne glede na to, kdo naj bi/jih je dal. Trojanski turnir je dobila ekipa Trojan, ki je z rezultatom 3:1 ubranila naslov prvakov. Strelci golov pa so bili: za ekipo Trojan s po enim golom Goričan, Mikša, Udovič, za ekipo Antimona pa je edini gol prispeval Ferme.

Najboljši strelec turnirja je tokrat postal Andrej Glušič, ki je pokazal največ

znanja in najboljšo dnevno formo, dal je kar 10 golov.

Tekmovanje, ki se je začelo že ob 12. uri, se je končalo s podelitvijo pokalov najboljšim trem ekipam, strelcu turnirja in najboljši ženski ekipi. Ekipa so prejele tudi nagrade, ki so jih prispevali sponzorji.

Potrebno je omeniti tudi komentatorja tekem Bojana Razborška, uradnega komentatorja turnirja, ki je s komentarji in komičnimi vložki vzdrževal dobro voljo med gledalci.

Organizatorje moramo pohvaliti, saj so letos pripravili najboljši turnir doslej in upamo, da se drugo leto zopet vidimo na Trojanah, kjer se ne bo le brcala žoga in tresla mreža, ampak se bomo tudi dobro zabavali.

Mojca Smrkoli

DRUŽABNE IGRE V ZLATEM POLJU

Ob koncu iger so se najbolj veselili dobitniki kolajn

uspeli premagati RCU LUKOVICA 3 : 2. Tretje mesto pa je z zmago v malem finalu pripadlo ekipi ANTIMON TROJANE, ki je bila z rezultatom 4 : 0 boljša od ekipe KELTEK DOMŽALE. Tri najboljše ekipe so ob zaključku turnirja prejele pokal v trajno last.

Športno društvo Krašnja je z organizacijo omenjenega turnirja v malem nogometu prijetno dopolnilo bogat program dejavnosti in prireditev v svojem jubilejnem letu. Razveseljivo pa je tudi spoznanje, da je bil po dolgih letih v naši vasi zopet nogometni dogodek, ki nas je spominjal na čas pred dobrimi dvajsetimi leti ko je tu deloval NK Napredek Krašnja. Kot kaže, se je ponovno našla generacija fantov, ki jim je ta športna igra pri srcu, zato si v ŠD Krašnja v prihodnosti obetamo lepših nogometnih časov in tudi dogodkov, kakršen je bil to deževno nedeljo na igrišču pri Osnovni šoli.

Organizatorji se tudi najlepše zahvaljujemo vsem sodelujočim ekipam na turnirju. Najlepša hvala pa tudi donatorjema turnirja PEKARNI PISKAČ iz Podgorice in podjetju VEIT TEAM z Vira.

Marjan Štrukelj

V sklopu športnih aktivnosti za leto 2001 je Športno društvo Zlato Polje tudi letos uvrstilo družabne igre tamkajšnjih krajanov.

Pravo športno druženje in tekmovanje v raznih igrah je potekalo sredi avgusta na tamkajšnjem igrišču. Udeležba je presegala vsa pričakovanja, predvsem pa množično sodelovanje pri igrah, kar dokazuje število sedemindeset nastopajočih. Posebno pozornost sta navzočim vzbujala najmlajši s svojimi petimi leti in najstarejši nastopajoči, ki šteje že preko šestdeset. Pozornost pa je pritegnil tudi nežnejši spol nastopajočih, saj s svojo zagnanostjo niso prav nič zaostajale za moškimi.

Nastopajoči so bili razvrščeni v pet starostnih skupin, najboljši trije v vsaki skupini pa so prejeli lepe medalje. Poskrbljeno je bilo tudi za prigrizek in osvežujoč napitek za vse, ki so se zbrali te sončne nedelje na igrišču v Zlatem Polju.

Vrstni red najboljših:

Do 10 let:

1. Ivan Pavlič – Trnovče
2. Tina Hribar – Trnovče
3. Anže Šuštar – Zlato Polje

Od 10–15 let:

1. Rok Grošelj – Preserje
2. Jože Pavlič – Podgora
3. Nina Vrankar – Obrše

Od 15–25 let:

1. Damjan Močnik – Mala Lašna
2. Rok Gradišek – Podgora
3. Simona Močnik – Mala Lašna

Od 25–40 let:

1. Marko Vrankar – Obrše
2. Ivan Pavlič – Trnovče

Nad 40 let:

1. Marjan Korošec – Obrše
2. Tone Habjanič
3. Milan Šinkovec – Zlato Polje

Vsem iskreno čestitamo!

T. Habjanič

V SPOMIN FRANCI STRMŠEK 1969-2001

Franci je odšel od nas, tako nenadoma in mnogo, mnogo premalu. V vseh, ki so z njim živeli, in v vseh, ki smo ga poznali, pa ostaja neodgovorjena praznina.

Bil je človek, ki se je lahko pohvalil s svojim delom in uspehi. Franci je imel jasno izdelan svoj življenjski cilj: ne kaj naj bi bil, ampak... kaj bo... Bili smo prepričani, da je njegova pot še dolga in da se ne more kar tako ustaviti.

Franci si je ustvaril družino, iz očetovih korenin je raslo in se večalo njegovo podjetje. Bil je mlad, uspešen človek, ki smo ga morali spoštovati. Njegovi cilji pa so bili zdaj, ko je postal podjetnik večji, višji... kot antični Ikarus, ki je v svoji želji leteti poletel previsoko in mu je sonce stopilo vosek na krilih, da je padel.

Letos smo se skupaj veselili ob odprtju trgovine z gradbenim materialom, ki je bila njegov novi projekt. Vse, česar se je lotil, je poskušal z vsemi svojimi močmi dokončati in vse je moralo biti z njegovo natančnostjo dovršeno. Včasih nismo vedeli, kje je črpal energijo; a prav gotovo bi se moral kdaj tudi ustaviti, pozabiti delo in opazovati življenje, ki beži, zelo hitro beži mimo nas.

Walter Hagen je zapisal:

*Ne hiti,
ne skrbi.*

*Tu si samo na krajšem obisku.
Ne pozabi se ustaviti
in poduhati cvetlice.*

V zadnjem času smo mnogi opazili njegove besede, ki so bile vedno samo: delo, posel, posel in delo in če smo še tako poskušali pogovor obrniti drugam, je ostajal pri svojem. Mnogi smo čutili, da skriva Franci v svoji duši še kaj drugega, tudi tisto, kar teži, kar boli... Toda vse, kar je čutil, je nosil v sebi, tako nebesa kot pekel in čeprav bi moral, ni sebe zaupal nikomur, hotel je ostati nepremagljivi On.

Poslovil se je od družine, objel ženo, pripravil zajtrk, pospremil otroka v šolo, brez očitkov do kogarkoli napisal oporo in odšel.

*Ko si že tako daleč,
da ne zmoreš*

*niti koraka več, si prehodil
ravno polovico razdalje,
ki si jo sposoben prehoditi,
pravi pogovor.*

Ni zmoget več. Tako se je odločil sam in s seboj odnesel marsikatero skrivnost. Njegova smrt pa naj bo za nas zgovorna pripoved življenja, v katerem se moramo včasih ustaviti in spet iti naprej.

Franci, ko se oziramo po tej, nam tako dragi dolini, uzremo mnoge stvari, med drugimi tudi Spodnje Prapreče in Šentvid, spomenika - cerkvi, ki nam veliko pomenita in si o njej velikokrat govorili. Pomenita nam našo vero, kulturo, prednike, ki so ju zgradili in tiste, ki so

nam vse to skozi čase ohranili. Franci, danes vidimo med njimi tudi tebe. Hvala ti za vse.

Nam vsem pa naj ostanejo besede, ki jih je zapisal neki veliki mož:

*Bodimo prijazni,
kajti vsakdo, ki ga srečamo,
bije težak boj.*

(John Watson)

Matej Kotnik

Srečanje z bolniškim župnikom gospodom Mirom Šlibarjem

SREČANJE Z BOLNIŠKIM ŽUPNIKOM

Bolniški župnik, gospod Miro Šlibar, je sredi meseca septembra na povabilo domačega župnika gospoda Antona Potokarja obiskal župnijo v Krašnji. V cerkvi Sv. Tomaža v Krašnji, kjer je tudi opravil mašniško bogoslužje, se je zbralo lepo število ljudi in med njimi tudi naši najstarejši krajan, ki so bili k bogoslužju posebej povabljeni. V molitvi se je bolniški župnik spomnil vseh trpečih v boleznih in starosti, ki jih je življenje trenutno ali trajno priklenilo na bolniško posteljo. Njegove besede so bile zelo spodbudne, saj je bilo iz njih čutiti veliko upanja zlasti bolnim in starejšim, ki morajo biti deležni večjega spoštovanja v družbi nasploh. Z radovednostjo smo poslušali njegova pričevanja in spod-

budne besede, kar je zapisal tudi v knjigi vtisov nek bolnik iz Kliničnega centra v Ljubljani: "V življenju sije sonce. Življenje je sonce. V življenju odganja sence!"

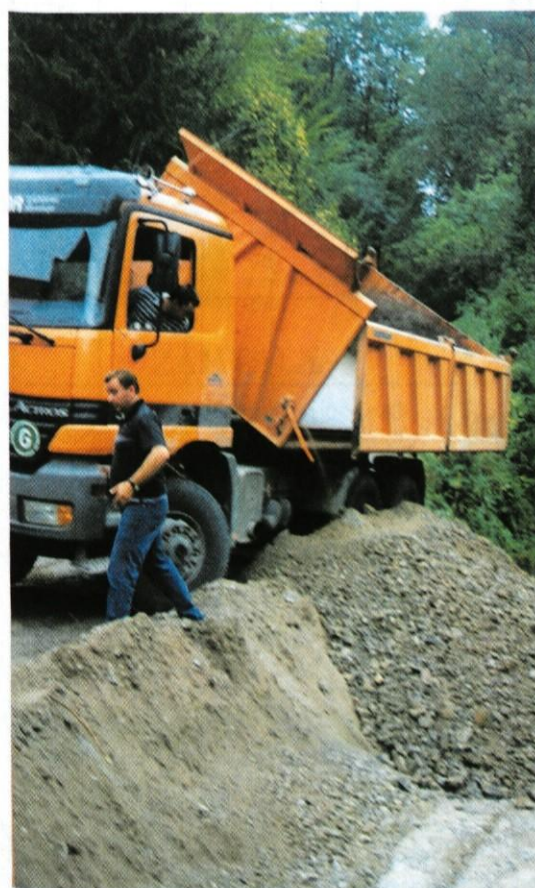
Organizatorji srečanja, domači župnik gospod Anton Potokar in zakonca Jelica in Jože Zupan, ki vodita cerkveni pevski zbor v Krašnji, so se zelo potrudili, da je nedeljsko dopoldne kljub dežju vlivalo radosti v srca vseh prisotnih. Po mašniškem bogoslužju smo bili vsi povabljeni na druženje z bolniškim župnikom v domače župnišče. Iz samega vzdušja je bilo čutiti radost in srečo, ki jo ljudje drug z drugim potrebujemo.

Veliko pohvale velja izreči vsem gospodinjam, ki so za ta dan pripravile domače dobrote, s katerimi smo se za zaključek našega srečanja lahko posladkali. Lep spomin na ta dan bo gotovo ostal.

Marta Lavrič

Lovska preža LD Lukovica
»nažagana lestev – hudobija«

Tudi z gozdno cesto je veliko dela

Ja obljubim že banko, ampak ...

Poslednja vožnja s starim tramvajem

Vulkanizerstvo Lenček
Več o odprtju v naslednji številki

[illegible]

Rešitve križank iz prejšnje številke: OSEBE IZ ROKOVNJACEV: Polonica, Nande, Blaž Mozol, Gropa; IZPOLNJEVANKA: 1. Jelnik, 2. agrumi, 3. Nevlje, 4. Korita, obološ, 6. klobka, 7. Edirne, 8. rimesa, 9. Strmol, 10. nebnik, 11. Ilovik, 12. kreten; Končni rešvi: JANKO KERSNIK, KMETSKE SLIKE
SLIKOVNA KRIŽANKA: vodoravno: situacija, Omer Hajam, DPM, Am, Cl, Nep, cinik, Aron, Lent, tantomat, AT, sala, kirit, Sveta Neža, zelena rega, ga, Elan, Lovranovo, pi, BO, la, Alonso, Alain Delon, tovarna, čitalničar, OV, eak, ara, etapa, Lapad, jeglič, es, aholijs, nosna kost, sabinizem, RD, nasek, Krč, nicina, akt, Mo, afekt, Jonas, Lars, akov, Anan, at: ANAGRAMI: Katero vas v naši občini sta obiskala MICA in IVO: REŠITEV: vas IMOVICA

PREDSTAVILI PROGRAM JUMICAR

Domžale, 14. september

Informacije: Zmago Berlec: 041 734 830 ali
Jernej Žurej 041 220 593

*Ni več trpljenja
ne bolečine,
življenje je trudno
končalo svoj boj.
(S. Gregorčič)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega
moža, očeta, tasta in starega očeta

LEPOLDA KAŠNIKA

iz Vrbe

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem, ki ste nam v težkih
trenutkih stali ob strani, nam izrazili
pisno in ustno sožalje, darovali
cvetje in sveče, ter vsem, ki ste ga v
tako velikem številu pospremili k
njegovemu zadnjemu počitku.

Posebna zahvala gđc. Irmi
Markovšek in ostalemu osebju
Zdravstvenega doma v Lukovici.
Iskrena hvala tudi g. župniku
Andreju Svetetu za lepo opravljen
pogrebni obred, g. Rajku Hafnerju
in Martinu Andreju za poslovilne
besede.

Njegovi: žena Marija, sin Sašo in
hčerka Jana z družinama.

*Le delo, skrb, ljubezen
in trpljenje
izpolnjevalo tvoje je
življenje.
Pa poše so ti moči
in zaprla trudne si oči.
Pa čeprav spokojno
spiš
z nami kakor prej
živiš.*

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je po hudi
bolezni zapustila naša draga mama,
babica, sestra in teta

JOŽEFA MAHKOTA

roj. BIRK iz Spodnjih Kosez

Ob boleči izgubi se najtopleje
zahvaljujemo sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem za izrečena
sožalja, darovano cvetje, sveče in
svete maše. Hvala patronažni sestri
Irmi za vso skrb in nego. Zahvala g.
župniku Andreju Svetetu za besede
tolažbe in lepo opravljen pogrebni
obred, pevcem za zapete pesmi in
trobentaču za zaigrano tišino.
Zahvaljujemo se vsem, ki ste našo
mamo obiskovali in nam v težkih
trenutkih lajšali bolečino in posebna
zahvala vsem, ki ste jo v tako
velikem številu pospremili na njeno
zadnjo pot.

Vsi njeni

*Naša hiša prazna je
postala,
ko vzela si od nas
slovo,
a žalost bo ostala
in pozabljena ne boš.*

ZAHVALA

V sedeminosemdesetem letu starosti
nas je zapustila naša draga mama,
babica, prababica, sestra in teta

PEPCA LEVC

roj. Hrovat, iz Loga št. 5, Blagovica

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem za izrečena sožalja, pomoč,
podarjeno cvetje in sveče ter vsem,
ki ste jo pospremili na njeno zadnjo
pot na pokopališče
v Šentožbölt.

Hvala g. župniku za lepo opravljen
pogrebni obred in pevcem za zapete
žalostinke.

Žalujoči - vsi njeni

*Delo, skrb in trpljenje
je bilo tvoje življenje.
Bolečine si prestala,
zdaj v grobu boš
mirno spala.*

ZAHVALA

V 88. letu starosti nas je zapustila
naša draga mama, stara mama,
babica, tašča, sestra in teta

ANTONIJA ŠINKOVEC

rojena Bizjak iz Češnjic nad
Blagovico

Lepo se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom in vaščanom
iz sosednjih vasi, prijateljem in
znancem za pomoč, izrečena ustna
in pisna sožalja, darovano cvetje,
sveče in darove za svete maše.
Iskrena hvala dr. Janezu Svojšaku ter
reševalcem Zdravstvenega doma
Domžale.

Lepa hvala tudi gospodu župniku
Antonu Potokarju za duhovno skrb
ob boleznih in lepo opravljen
pogrebni obred, gospodu župniku
Mihi Trdinu in gospodu župniku
Izidorju Pečovniku, duhovniku
slovenske cerkve iz Berlina ter
berlinskimi pevcem.
Iskrena hvala pevskeemu zboru Lipa
Trojane za zapete žalostinke. Hvala
gospodu Žordaniju za poslovilne
besede in vsem, ki ste jo v tako
velikem številu pospremili na njeno
zadnjo poti.
Vsem in vsakemu posebej še enkrat
najlepša hvala.

Vsi njeni

*Tišine bi rad.
Velike tišine neba pod
jesen.
Da čujem zrel molk
utrujenih bilk
in omagujoča sonca
molčecih dreves
in spokojno lesketanje
voda,
ki se jim nikamor več
ne mudi.*

(Minatti)

ZAHVALA

Ob nedoumljivi tragični izgubi
moža, očeta, sina, brata in svaka

FRANCIJA STRMŠKA

Ne najdemo besed, ki bi izrazile vso
zahvalo tolikim sodelavcem in
prijateljem, ki ste z nami delili
bolečino, nam z vso človeško toplino
stali ob strani in nam v mraku obupa
vlivali pogum za pogled v prihodnost.

Čeprav vse solze ne morejo izmiti
bolečine ob praznini, ki kriči v našem
domu, nam Vaše razumevanje in
sočustvovanje lajša najtežje trenutke
življenja.

Posebna zahvala vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom, sodelavcem in
Občini Lukovica ter znancem za
izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče
in svete maše.

Iskrena zahvala gospodu župniku
Andreju Svetetu za lepo opravljen
obred in g. Mateju Kotniku za
poslovilne besede.

Umre samo tisti, ki ga pozabijo.

ŽALUJOČI:

žena Irena, sin Tilen, hčerka Klavdija,
ati Franc, mami Marija, sestra Breda in
ostali sorodniki.

*Utihnil je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi tvojih
rok
in kruto prepričanje,
da se ne vrneš več.*

ZAHVALA

Nepričakovano nas je zapustil
v 68. letu starosti dragi mož, oče
in stari oče in brat

JANEZ IGLIČ

BREZNIKOV JANEZ iz Rafolč

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, znancem, prijateljem in
sosedom, ki so nam izrekli sožalja,
darovali za sveče in svete maše.
Iskreno se zahvaljujemo gospodu
župniku Andreju Svetetu za lep obred
in izgovorjene besede med sveto
mašo. Hvala tudi Moškemu pevskeemu
zboru Janka Kersnika iz Lukovice in
sosedu Alešu za izrečene besede ob
grobu dragega pokojnika Janeza. Hvala
tudi vsem, ki ste pokojnika spremili na
njegovi zadnji poti in vsem, ki se ga
boste spominjali in ga ohranili v lepem
spominu.

Njegovi: žena Stanka, sinovi Janez,
Dušan, Matjaž z družinami

G O S T I N S K O P O D J E T J E

Trojane d.d.

tel.: 01 7233 600 fax.: 01 7233 565
e-mail: gp-trojane@siol.net www.gp-trojane.si

Gostinsko podjetje Trojane sodi med tista gostišča, ki so nastala iz stare dobre gostilne in so njena izročila in tradicijo ohranila vse do današnjih dni. Mogočna Konškova gostilna s prenočišči je bila ustanovljena že leta 1859 v njej pa se je na poti iz Dunaja v Trst vsakdo rad ustavil. Leta 1913 so bile Trojane povezane tudi z vsemi večjimi središči z redno avtobusno linijo.

Gostišče ima več gostinskih objektov.
V starem delu gostilne so manjše sobe
za posamezne goste, za manjše skupine
in zaključene družbe.
Novejši del restavracije pa je primernejši
za večje skupine gostov.
Pravi balzam za dušo in telo je na terasi,
kjer se odpira pogled na Zasavsko hribovje
in prelepo predalpsko gričevje, kjer domujejo
tudi Trojane.

Aktivnosti podjetja v ČRNEM GRABNU

Gostinsko podjetje Trojane d.d. se aktivno vključuje v dogajanja, ki se odvijajo v Črnem grabnu. Predvsem sodelujemo na vseh prireditvah kot večji ali manjši sponzorji. S tem želimo pokazati, da naše podjetje res živi s krajem in smo veseli, da tudi naša pomoč pripomore k uspešno izpeljanim prireditvam.

Vsem organizatorjem in sodelujočim na prireditvah želimo še nadaljnje uspešno nadaljevanje.